

2011
Б-2011
ДЕРЖАВНА СЛУЖБА
ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ УКРАЇНИ

**НАБУТТЯ ПРАВОВОЇ ОХОРОНИ
НА ПРОМИСЛОВІ ЗРАЗКИ
ЗА ГААЗЬКОЮ УГОДОЮ
ПРО МІЖНАРОДНУ РЕЄСТРАЦІЮ
ПРОМИСЛОВИХ ЗРАЗКІВ**

(практичний посібник)

СЕРІЯ «ІНТЕЛЕКТУАЛЬНА ВЛАСНІСТЬ В УКРАЇНІ»

Київ
2011

УДК 347.77(477) (07)
ББК 67.9(4УКР)404.3я7
Н 56

Н 56 **Бованенко Т.В., Бованенко О.В.** «Набуття правової охорони на промислові зразки за Гаазькою угодою про міжнародну реєстрацію промислових зразків» (практичний посібник). — К., 2010. — 56с.
ISBN 978-966-1670-05-0

У практичному посібнику (далі – посібник) розглядаються питання, пов'язані з набуттям права інтелектуальної власності на промислові зразки за Гаазькою угодою про міжнародну реєстрацію промислових зразків (далі – Гаазька угода).

Посібник у першій своїй частині містить загальний огляд системи міжнародної реєстрації промислових зразків за Гаазькою угодою та висвітлює такі питання: передісторію та мету створення системи міжнародної реєстрації промислових зразків; можливості та переваги, які надає Гаазька угода заявникам, зокрема вітчизняним, під час набуття правової охорони промислових зразків в іноземних державах саме шляхом здійснення міжнародної реєстрації промислових зразків за Гаазькою угодою; нормативні акти, якими регулюється процедура міжнародної реєстрації; експертиза, яку здійснює Міжнародне бюро Всесвітньої організації інтелектуальної власності тощо.

У другій частині посібника детально розглянуті питання щодо вимог, яким повинна відповідати заявка на міжнародну реєстрацію промислового зразка за Гаазькою угодою (міжнародна заявка).

Третя частина посібника містить практичні рекомендації щодо складання та оформлення бланку міжнародної заявки DM/1, зокрема щодо правильного заповнення кожної пронумерованої графи, що її містить бланк міжнародної заявки.

Посібник розрахований на широке коло фахівців підприємств, установ, організацій, фірм, які займаються питаннями набуття правової охорони промислових зразків та які мають намір патентувати свої промислові зразки не тільки в Україні, але й в іноземних державах.

ББК 67.9(4УКР)404.3я7

© ДП «Український інститут промислової власності», 2010

ISBN 978-966-1670-05-0

Передмова	5
1. Загальний огляд системи міжнародної реєстрації промислових зразків за Гаазькою угодою	7
1.1. Історія та мета створення системи міжнародної реєстрації промислових зразків	7
1.2. Нормативні акти за Гаазькою угодою з міжнародної реєстрації промислових зразків	9
1.3. Новації Женевського акта Гаазької угоди	10
1.4. Право на подання міжнародної заявки	14
1.5. Процедура подання міжнародної заявки	15
1.6. Заяви Договірних сторін	15
1.7. Визначення Акта, який застосовується щодо зазначення Договірної сторони, у якій заявник бажає одержати захист свого промислового зразка	16
1.8. Визначення Акта чи Актів, якими регулюється міжнародна заявка в цілому	16
1.9. Подання заявки	17
1.10. Представництво перед Міжнародним бюро	19
1.11. Мито, що сплачується у зв'язку з міжнародною заявкою .	19
1.12. Експертиза, яку проводить Міжнародне бюро	21
1.13. Дата Міжнародної реєстрації	22
1.14. Публікація відомостей про міжнародну реєстрацію	22
1.14. Наслідки міжнародної реєстрації	23

1.15. Тривалість охорони й продовження дії міжнародної реєстрації.....	24
2. Міжнародна заявка.....	26
2.1. Вимоги до міжнародної заявки.....	26
2.2. Обов'язковий зміст міжнародної заявки.....	26
2.3. Додатковий обов'язковий зміст	27
2.4. Необов'язковий зміст міжнародної заявки	27
2.5. Спеціальні вимоги.....	28
2.6. Вимоги до представлення зображень промислового зразка	29
2.7. Подання натурних зразків відповідно до Акта 1999 року	31
2.8. Особа автора, опис промислового зразка, обсяг правової охорони, що вимагається	32
2.9. Неприпустимість додаткових матеріалів	32
3. Заповнення бланка міжнародної заявки	33
3.1. Аркуш “Сплата мита” та “Аркуш для розрахунку мита”	42
Завершення.....	43
Додатки	45

ПЕРЕДМОВА

З 28.08.2002 р. Україна стала повноправним членом Гаазької угоди про міжнародну реєстрацію промислових зразків (далі – Гаазька угода). До Гаазької угоди Україна (як держава-учасниця) приєдналася згідно з прийнятим Верховною Радою України Законом України “Про приєднання України до Гаазької угоди про міжнародну реєстрацію промислових зразків” від 17.01.2002 р. за № 2992-14. Таким чином Україна приєдналася одразу до двох актів Гаазької угоди, а саме: до Гаазького акта Гаазької угоди, що був прийнятий 28 листопада 1960 року в Гаазі (Акт 1960 року), та до Женевського акта Гаазької угоди, що був прийнятий 2 липня 1999 року в Женеві (Акт 1999 року).

Входження України до системи міжнародної реєстрації промислових зразків за Гаазькою угодою має для України як для держави-учасниці низку позитивних наслідків – політичних, правових та економічних.

Враховуючи той факт, що членами Гаазької Угоди є більшість держав Європейського співтовариства, приєднання України до Гаазької Угоди сприяє інтеграції України в міжнародну спільноту, зокрема в Європейське співтовариство. До того ж спрощення формальностей і відповідно зниження вартості на одержання прав в іноземних державах за Гаазькою угодою позитивно позначиться на розвитку зовнішньої торгівлі країни та виробництву конкурентоздатної продукції. У свою чергу іноземні заявники держав-учасниць Гаазької угоди можуть одержувати охорону своїх промислових зразків в Україні без зайвих складностей, що дозволить створити в Україні сприятливий для іноземних інвесторів клімат і сприятиме подальшому економічному розвитку України.

Що стосується вітчизняних заявників, то завдяки набуттю Україною членства в Гаазькій угоді в них з'явилася можливість патентувати свої промислові зразки в іноземних державах, а саме в державах-учасницях Гаазької угоди шляхом подання лише однієї заявки до Міжнародного бюро Всесвітньої організації інтелектуальної власності (далі – ВОІВ) з виконанням мінімальних формальностей і мінімальними фінансовими витратами.

Зокрема, заявники звільняються від необхідності в здійсненні окремих реєстрацій на національному рівні в кожній з держав, у яких вони бажають отримати правову охорону своїх промислових зразків, таким чином уникаючи ускладнень, пов'язаних з процедурами, які в різних державах є різними. Вони звільняються від необхідності представляти потрібні документи різними мовами, а також стежити за граничними термінами для поновлення цілої низки реєстрацій на національному рівні, які в різних державах також можуть бути різними. Вони також уникають необхідності сплачувати численні збори в різних валютах.

Міжнародна реєстрація промислових зразків за Гаазькою угодою здійснюється однією мовою – англійською або французькою (на вибір заявника), усі збори сплачуються одноразово та в одній валюті – у швейцарських франках – і на користь одного відомства, а саме Міжнародного бюро ВОІВ.

До того ж завдяки членству України в Гаазькій угоді у вітчизняних заявників з'явилися такі нові для них можливості, а саме:

- можливість патентувати свої промислові зразки в іноземних державах, а саме в державах-учасниках Гаазької угоди шляхом подання лише однієї заявки до Міжнародного бюро ВОІВ з виконанням мінімальних формальностей і мінімальними фінансовими витратами;
- можливість подавати заявки на міжнародну реєстрацію безпосередньо самими вітчизняними заявниками безпосередньо до Міжнародного бюро ВОІВ навіть без залучення представників, зокрема представників у справах інтелектуальної власності (патентних повірених);
- відсутність необхідності подавати вітчизняними заявниками попередню національну заявку або здійснювати попередню національну реєстрацію в Україні, оскільки завдяки Гаазькій угоді охорона для промислового зразка вперше може бути заявлена на міжнародному рівні;
- можливість подавати так звану множинну (або багатовидову) заявку, тобто заявку, яка може включати одночасно до 100 промислових зразків, і таким чином здійснювати множинну (або багатовидову) реєстрацію промислових зразків. І головною вимогою при цьому є вимога, щоб усі промислові зразки, які включені в таку заявку та які підлягають реєстрації, бути розраховані на втілення у виробках, які належать до одного класу Міжнародної класифікації промислових зразків (Локарнської класифікації);
- можливість здійснювати затримку (або відстрочку) публікації промислового зразка, вказавши при цьому в міжнародній заявці тривалість періоду затримки; при цьому згаданий період затримки не може перевищувати за Актом 1960 року 12 місяців, за Женевським актом – 30 місяців від дати міжнародної реєстрації або, якщо заявлено пріоритет, від дати заявленого пріоритету.

1. ЗАГАЛЬНИЙ ОГЛЯД СИСТЕМИ МІЖНАРОДНОЇ РЕЄСТРАЦІЇ ПРОМИСЛОВИХ ЗРАЗКІВ ЗА ГААЗЬКОЮ УГОДОЮ

1.1. Історія та мета створення системи міжнародної реєстрації промислових зразків

Система міжнародної реєстрації промислових зразків виникла з потреби в спрощенні та мінімізації фінансових витрат набуття прав інтелектуальної **власності** на промислові зразки в іноземних країнах.

З метою сприяння міжнародному захистові промислових зразків саме Гаазькою угодою було запроваджено систему, яка забезпечує чинну в багатьох країнах міжнародну реєстрацію промислових зразків.

Головна мета створення такої системи полягала в забезпеченні захисту для одного або кількох промислових зразків у багатьох державах шляхом єдиної реєстрації в Міжнародному бюро ВОІВ.

Цієї мети було досягнуто шляхом утворення в системі Міжнародної асоціації з охорони промислової власності, заснованої Паризькою конвенцією про охорону промислової власності (далі – Паризька конвенція), Спеціальної спілки, яку було названо Гаазькою спілкою і яка сама була заснована Гаазькою угодою про міжнародну реєстрацію промислових зразків.

Гаазька угода була укладена 6 листопада 1925 року в Гаазі (Нідерланди) і набула чинності в 1928 році. У різні часи Гаазька угода підлягала перегляду та зазнавала змін.

Так у Лондоні 2 червня 1934 року був прийнятий так званий Лондонський Акт (або Акт 1934 року), що набрав чинності в червні 1939 року; у Гаазі 28 листопада 1960 року був прийнятий так званий Гаазький Акт (або Акт 1960 року), що набрав чинності з 1 серпня 1984 року; додатковим Актом, підписаним у Монако 18 листопада 1961 року, Гаазька угода була доповнена у відношенні окремих положень стосовно сплати мита, а у відношенні адміністративних установлень – Доповнюючим Актом, підписаним у Стокгольмі 14 липня 1967 року (Акт 1967 року, або так званий Стокгольмський Акт). І нарешті на Дипломатичній конференції, яка була проведена в Женеві 2 липня 1999 року, був обговорений і прийнятий новий Женевський Акт Гаазької угоди (Акт 1999 року), який набрав чинності з 23 грудня 2003 року.

Прийняття та набрання чинності Женевським Актом стало знаковою подією для всієї системи міжнародної реєстрації промислових зразків, про що у своїй вітальній промові з цієї нагоди відзначив тодішній Генеральний директор ВОІВ д-р Каміл Ідріс. Докладніше про Женевський Акт та запроваджені ним позитивні новації слід сказати окремо, що й буде зроблено трохи пізніше.

Гаазька угода про міжнародну реєстрацію промислових зразків служить заявникам та власникам промислових зразків уже більш ніж 80 років, і безперечною перевагою цієї системи є надання можливості заявникам набувати правову охорону для своїх промислових зразків в іноземних державах, а саме – у державах-учасниках Гаазької угоди шляхом подання лише однієї заявки до Міжнародного бюро ВОІВ з виконанням мінімальних формальностей і мінімальними фінансовими витратами.

Керівництво системою здійснюється Міжнародним бюро ВОІВ в Женеві (Швейцарія), яке приймає заявки на міжнародну реєстрацію промислових зразків, здійснює їх експертизу, реєструє, веде Міжнародний реєстр і публікує Бюлетень міжнародних зразків ("International Designs Bulletin").

За останніми наявними на веб-сайті ВОІВ даними станом на 01.12.2009 р. сторонами Гаазької угоди про міжнародну реєстрацію промислових зразків є в цілому 56 країн, а саме: Африканська регіональна організація інтелектуальної власності (OA), Албанія (AL), Вірменія (AM), Бельгія (BE), Беліз (BZ), Бенін (BJ), Боснія і Герцеговина (BA), Ботсвана (BW), Болгарія (BG), Кот д'Івуар (CI), Хорватія (HR), Корейська Народна-Демократична Республіка (KP), Данія (DK), Єгипет (EG), Естонія (EE), Європейський Союз (EM), Франція (FR), Габон (GA), Грузія (GE), Німеччина (DE), Гана (GH), Греція (GR), Угорщина ((HU), Ісландія (IS), Індонезія (ID), Італія (IT), Киргизстан (KG), Латвія (LV), Ліхтенштейн (LI), Литва (LT), Люксембург (LU), Малі (ML), Монако (MC), Монголія (MN), Чорногорія (ME), Марокко (MA), Намібія (NA), Нідерланди (NL), Нігер (NE), Оман (OM), Польща (PL), Республіка Молдова (MD), Румунія (RO), Сан-Томе і Принсіпі (ST), Сенегал (SN), Сербія (RS), Сінгапур (SG), Словенія (SI), Іспанія (ES), Суринам (SR), Швейцарія (CH), Сирійська Арабська Республіка (SY), колишня Югославська Республіка Македонія (MK), Туніс (TN), Туреччина (TR) та Україна (UA).

1.2. Нормативні акти за Гаазькою угодою з міжнародної реєстрації промислових зразків

Система міжнародної реєстрації промислових зразків за Гаазькою угодою донедавна регулювалася такими трьома актами:

- Лондонським Актом (Актом 1934 року), що був прийнятий 2 червня 1934 року й набрав чинності в червні 1939 року;
- Гаазьким Актом (Актом 1960 року), що був прийнятий 28 листопада 1960 року й набрав чинності з 1 серпня 1984 року;
- Женевським Актом (Актом 1999 року), який був прийнятий 2 липня 1999 року й набрав чинності з 23 грудня 2003 року.

Ці три акти є автономними та цілком незалежними один від одного.

Однак нещодавно, на позачерговому засіданні сторін-учасників Лондонського Акта (Акта 1934 року) Гаазької угоди, яке відбулося в кулуарах засідань Асамблеї ВОІВ, що пройшли в період з 22 вересня по 1 жовтня 2009 року в м. Женева (Швейцарія), 15 держав, котрі були учасниками саме Лондонського акта, прийняли рішення припинити дію цього акта з 1 січня 2010 року. Згідно з цим рішенням, починаючи з 1 січня 2010 року, у Міжнародному реєстрі зразків не реєструватимуть нові зазначення відповідно до акта 1934 року. Відповідні поправки незабаром будуть внесені також до Спільної інструкції до Гаазької угоди для відображення цього рішення.

Отже, з 1 січня 2010 року процедура міжнародної реєстрації промислових зразків за Гаазькою угодою регулюється двома актами: Гаазьким Актом (Актом 1960 року) та Женевським Актом (Актом 1999 року).

У свою чергу практичне застосування двох зазначених вище актів регулюється Загальними правилами до Акта 1999 та Акта 1960 Гаазької угоди про міжнародну реєстрацію промислових зразків (Common Regulations under the 1999 Act and the 1960 Act of the Hague Agreement Concerning the International Registration of Industrial Designs, далі – Загальні правила) з останніми внесеними змінами, які набрали чинності з 1 січня 2009 року, та Адміністративними інструкціями для застосування Гаазької угоди про міжнародну реєстрацію промислових зразків (Administrative Instructions for the Application of the Hague Agreement Concerning the International Registration of Industrial Designs, далі – Адміністративні інструкції), які набрали чинності з 1 квітня 2004 року.

Ці Загальні Правила й Адміністративні Інструкції по застосуванню зазначених вище трьох актів були прийняті Асамблеєю Гаазького Союзу на 22-й сесії, що відбулася у вересні 2003 року в м. Женева, і набрали чинності з 1 квітня 2004 року, замінивши таким чином Інструкції до Женевського Акта, а також окремі Інструкції до Актів 1960 року й 1934 року, які існували раніше. Уведення в дію нових Загальних Правил та Адміністративних Інструкцій перш за все було зумовлене вступом у силу з 23 грудня 2003 року Женевського Акта (Акта 1999 року) Гаазької угоди.

1.3. Новації Женевського акта Гаазької угоди

З метою забезпечення більшої гнучкості системи міжнародної реєстрації промислових зразків на Дипломатичній конференції, проведеній у Женеві 2 липня 1999 року, був прийнятий новий акт Гаазької угоди – Женевський акт (Акт 1999 року). Прийняття та введення в дію нового Женевського акта Гаазької угоди мали подвійну мету.

Одна мета полягала в тому, щоб розширити Гаазьку систему й зробити її привабливішою для нових членів, зокрема для тих країн, чие законодавство передбачає експертизу промислових зразків на новизну. Для цього Женевським актом було запроваджено багато нових елементів, зокрема таких, як надання країнам-учасникам можливості продовжувати період надання відмови з 6 до 12 місяців або встановлювати більший розмір збору тощо.

Друга мета полягала в збереженні принципової простоти Гаазької системи та наданні їй більшої привабливості для всіх користувачів через запровадження нових позитивних особливостей.

Основні нововведення, запроваджені Актом 1999 року, у порівнянні із системою, передбаченою Актами 1934 та 1960 років, можна узагальнити й викласти таким чином.

Насамперед Женевський Акт змінив назву самої Гаазької угоди, яка відтепер має назву “Гаазька угода про міжнародну реєстрацію промислових зразків” замість «Гаазька угода про міжнародне депонування промислових зразків», що існувала до прийняття Женевського Акта.

Була здійснена гармонізація термінології, що застосовувалася раніше в попередніх актах, шляхом її приведення у відповідність до більш сучасної термінології, яка використовується в Женевському Акті 1999 року та нових Загальних Правилах. Крім того, ця нова введена

термінологія більшою мірою відповідає термінології, що використовується в існуючих національних і регіональних законодавствах, і більш точно відображає процедуру, яка забезпечує міжнародну реєстрацію відповідно до Акта 1999 року.

Було гармонізовано шість основних визначень, що містяться в Актах 1934 й 1960 років, з визначеннями, які містяться в Женевському Акті 1999 року. У зв'язку з тим, що ця нова термінологія важлива для всіх користувачів гаазької системи, доцільно її привести.

Так, по всьому тексту Женевського акта (і Загальних Правил до нього) варто зважити на таке:

- посилання на "міжнародну заявку" або "міжнародну реєстрацію" вважається таким, що включає посилання на "міжнародне депонування", як воно згадане в Акті 1960 року та Акті 1934 року;
- посилання на "заявника" або "володільця" вважається таким, що включає посилання на, відповідно, "депонента" або "власника" відповідно, як вони згадані в Актах 1960 року й 1934 року;
- посилання на "Договірну сторону" вважається таким, що включає посилання на державу-учасницю Акта 1960 року або країну-учасницю Акта 1934 року;
- посилання на "Договірну сторону, Відомство якої є Відомством, що проводить експертизу" вважається таким, що включає посилання на "державу, в якій проводиться експертиза на новизну", як визначено в Статті 2 Акта 1960 року;
- посилання на "індивідуальне мито за зазначення" вважається таким, що включає посилання на мито, згадане в Статті 15(1) 2(b) Акта 1960 року і яке стосується мита, що сплачується кожній Договірній стороні, що проводить експертизу на новизну й стягує сплату мита за проведення такої експертизи.

Крім того, Женевським Актом було введено нове положення, згідно з яким право на подання міжнародної заявки надається будь-якій особі також на підставі її «постійного місця проживання» за умови, що це місце проживання знаходиться на території держави-учасниці Гаазької угоди.

Відповідно до Женевського Акта держави-учасниці Гаазької угоди (далі – Договірні сторони), законодавство яких вимагає проведення

експертизи зареєстрованого зразка на новизну, можуть продовжувати термін для розгляду питання про надання міжнародній реєстрації охорони на своїй території (чи для відмови в наданні охорони) з шести до дванадцяти місяців.

До того ж Женевським Актом були введені такі новації:

- подовжено термін можливої відстрочки публікації заявленого промислового зразка з 12 до 13 місяців;
- надана можливість супроводжувати міжнародну заявку натурними зразками промислового зразка замість фотографій чи інших графічних зображень промислового зразка. Останні елементи становлять особливий інтерес для текстильної промисловості й індустрії моди;
- збільшена мінімальна тривалість можливої охорони зареєстрованих промислових зразків з 10 до 15 років з дати міжнародної реєстрації в кожній із зазначених Договірних сторін. Крім того, якщо національне законодавство якої-небудь Договірної сторони передбачає тривалість охорони, що перевищує 15 років для промислових зразків, поданих на реєстрацію за національною процедурою, то міжнародна реєстрація відповідно до нового Акта може бути продовжена щодо такої Договірної сторони на додаткові п'ятирічні періоди до закінчення загального строку охорони, передбаченого її національним законодавством;
- введена змінена система мит, яка надає можливість будь-якій Договірній стороні, чиє Відомство є Відомством, що проводить експертизу, а також будь-якій Договірній стороні, що є міжурядовою організацією, для кожної міжнародної заявки, у якій вона зазначена, а також для продовження кожної міжнародної реєстрації, що є результатом такої міжнародної заявки, установлювати більший розмір мита, замінивши таким чином звичайне мито за зазначення на індивідуальне мито за зазначення. Однак, хоч розмір індивідуального мита й встановлюється Договірною стороною, він при цьому не може перевищувати розміру, еквівалентного тому, який ця Договірна сторона має право одержати від заявника у випадку подання заявки безпосередньо до її Відомства (на той самий строк охорони й для тієї самої кількості промислових зразків). Про розміри таких установлених індивідуальних мит Договірні сторони повинні повідомляти Генеральному директору ВОІВ.

Більш того, Женевським Актом була також передбачена можливість установа зв'язку між системою міжнародної реєстрації промислових зразків за Гаазькою угодою й регіональними системами, такими як система для промислових зразків Європейського Співтовариства (ЄС) чи система Африканської організації інтелектуальної власності (ОАПІ), за рахунок надання можливості цим міжурядовим організаціям приєднатися до Женевського Акта. І ці міжурядові організації вже скористалися наданою можливістю.

Так з 1 січня 2008 року до Гаазької угоди приєднався ЄС, а з 16 вересня 2008 року – Африканська організація інтелектуальної власності.

Як відзначив з цього приводу у своїй промові Генеральний директор ВОІВ д-р Каміл Ідріс, приєднання Європейського співтовариства та Африканської організації інтелектуальної власності до Женевського Акта Гаазької угоди є значною віхою в розвитку Гаазької системи міжнародної реєстрації промислових зразків, оскільки це важливий крок на шляху розширення географічних рамок міжнародної системи реєстрації промислових зразків.

Зокрема, приєднання ЄС дає можливість користувачам Гаазької угоди одержувати охорону їхніх промислових зразків на всьому просторі ЄС шляхом подання лише однієї заявки на міжнародну реєстрацію до Міжнародного бюро ВОІВ. І, таким чином, у разі, якщо відомство ЄС з промислових зразків не буде відмовляти в наданні охорони, то охорона відповідних промислових зразків діятиме одразу у всіх 27 державах-членах ЄС.

1.3.1. Визначення термінів

Заявникам важливо знати термінологію, що використовується за Гаазькою угодою, зокрема за Женевським актом Гаазької угоди. І тому доцільно привести визначення деяких головних термінів, які неодноразово будуть траплятися в тексті посібника, а саме:

- **"Договірна сторона"** означає будь-яку державу або міжурядову організацію-учасницю цього Акта;
- **"Договірна сторона заявника"** означає Договірну сторону або одну з Договірних сторін, у якій у заявника виникає право на подання міжнародної заявки;
- **"заявник"** означає особу, від імені якої подана міжнародна заявка;
- **"особа"** означає фізичну або юридичну особу;

- **"міжнародна заявка"** означає заявку на міжнародну реєстрацію;
- **"зазначення"** означає клопотання про те, щоб міжнародна реєстрація мала дію в зазначеній Договірній стороні; воно також означає внесення запису про це клопотання в Міжнародний реєстр;
- **"зазначена Договірна сторона"** і **"зазначене Відомство"** означають відповідно Договірну сторону й Відомство Договірної сторони, на які поширюється зазначення;
- **"Відомство"** означає орган, якому Договірна сторона доручила надання охорони на промислові зразки, що має дію на території цієї Договірної сторони;
- **"територія Договірної сторони"** у випадку, якщо "Договірною стороною" є держава, означає територію цієї держави, а якщо Договірною стороною є міжурядова організація, – територію, на якій застосовується договір, що заснував цю міжурядову організацію;
- **"Відомство, що проводить експертизу"** означає Відомство, що ex officio проводить експертизу поданих у це відомство заявок про надання охорони промислових зразків з метою визначення щонайменше того, чи задовольняють промислові зразки умові новизни;
- **"власник"** означає особу, на чие ім'я зроблений запис про міжнародну реєстрацію в Міжнародному реєстрі;
- **"Міжнародний реєстр"** означає офіційний підбір відомостей про міжнародні реєстрації, що ведеться Міжнародним бюро.

1.4. Право на подання міжнародної заявки

Право на подання міжнародної заявки згідно з Гаазькою угодою надається фізичним особам або юридичним особам, які мають дійсні та ефективні торгові чи промислові підприємства або доміцилій у принаймні одній Договірній стороні Гаазької угоди або є підданими однієї з Договірних сторін.

Також, але тільки, відповідно до Акта 1999 року міжнародна заявка може бути подана на підставі звичайного місця проживання особи в Договірній стороні.

На Договірну сторону, відносно якої заявник відповідає вищезгаданим умовам, відповідно до Акта 1999 року посилаються як на “Договірну сторону заявника”, а відповідно до Акта 1960 року – як на “Державу походження”.

1.5. Процедура подання міжнародної заявки

Існує два види процедури подання міжнародної заявки – пряме й непряме подання.

Пряме подання передбачає подання заявниками міжнародної заявки безпосередньо до Міжнародного бюро ВОІВ.

Непряме подання передбачає подання міжнародної заявки за посередництвом Відомства Договірної сторони заявника.

Міжнародна заявка може бути подана на вибір заявника або безпосередньо в Міжнародне бюро, або за посередництвом Відомства Договірної сторони заявника в разі, якщо законодавство цієї Договірної сторони не забороняє робити таке подання. При цьому будь-яка Договірна сторона може в заяві, що направлена Генеральному директору ВОІВ, повідомити йому про те, що міжнародні заявки не можуть подаватися за посередництвом її Відомства.

Зокрема, відповідну заяву про те, що міжнародні заявки не можуть подаватися за посередництвом національного Відомства України, тобто через Укрпатент, було надіслано Генеральному директору ВОІВ від України як від Договірної сторони Гаазької угоди. І, таким чином, **на сьогодні вітчизняні заявники мають подавати заявки на міжнародну реєстрацію промислових зразків за Гаазькою угодою безпосередньо до Міжнародного бюро ВОІВ.**

1.6. Заяви Договірних сторін

Гаазька система забезпечує можливість Договірним сторонам робити певні заяви (“declaration”) на ім'я Генерального директора ВОІВ щодо деяких особливостей їхнього національного законодавства, які стосуються роботи всієї системи міжнародної реєстрації та які повинні мати на увазі заявники.

Деякі з таких заяв можуть бути зроблені тільки Договірною стороною, Відомство якої є Відомством, що проводить експертизу, тобто Відомством, яке перевіряє, діючи відповідно до свого офіційного статусу, заявки на охорону промислових зразків, щоб визначити принаймні, чи відповідає промисловий зразок умові новизни.

Будь-яку заяву, зроблену Договірною стороною відповідно до Акта 1999 року або Акта 1960 року, Міжнародне бюро публікує в Бюлетені міжнародних зразків та розміщує на веб-сайті BOIB у розділі "Hague Information Notices" за адресою <http://www.wipo.int/hague/en/notices>.

1.7. Визначення Акта, який застосовується щодо зазначення Договірної сторони, у якій заявник бажає одержати захист свого промислового зразка

Оскільки одна й та сама Договірна сторона може бути пов'язана лише одним або двома (як, наприклад, Україна) Актами Гаазької угоди, виникає питання, який з цих двох Актів застосовується щодо цієї Договірної сторони, зазначеної в міжнародній заявці.

Відповідь така: вибір Акта, який застосовується щодо зазначеної Договірної сторони, залежить від того, яким(и) Актом (Актами) пов'язана, з одного боку, Договірна сторона заявника та, з іншого боку, ця зазначена Договірна сторона, у якій заявник бажає одержати захист свого промислового зразка.

Таким чином, застосовувані узагальнені принципи є такі: якщо є тільки один спільний акт між двома Договірними сторонами, яких це стосується, цей Акт регулює зазначення цієї Договірної сторони.

Наприклад, якщо заявник походить з Договірної сторони, пов'язаної двома Актами – 1999 року та 1960 року, – і зазначає Договірну сторону, пов'язану виключно Актом 1960 року, таке зазначення регулюється єдиним спільним Актом (Актом 1960 року).

У разі, якщо обидві Договірні сторони, яких це стосується, пов'язані більше ніж одним спільним Актом, то застосовується самий недавній Акт щодо зазначеної Договірної сторони. Наприклад, якщо заявник походить з Договірної сторони, пов'язаної двома Актами – Актом 1960 року та Актом 1999 року, – і зазначає Договірну сторону, також пов'язану двома Актами – Актом 1960 року та Актом 1999 року, – таке зазначення регулюється самим недавнім Актом (Актом 1999 року).

1.8. Визначення Акта чи Актів, якими регулюється міжнародна заявка в цілому

У той час, як зазначення Договірної сторони, у якій заявник бажає одержати захист, може регулюватися тільки одним Актом,

стосовно однієї міжнародної заявки в цілому, однак, може застосовуватися декілька Актів.

Міжнародна заявка в цілому може регулюватися таким чином:

- **виключно Актом 1999 року**, тобто всі Договірні сторони, зазначені заявником у міжнародній заявці, зазначені відповідно до Акта 1999 року;
- **виключно Актом 1960 року**, тобто всі Договірні сторони, зазначені в міжнародній заявці, зазначені відповідно до Акта 1960 року;
- **двома Актами, 1999 року та 1960 року**, тобто Договірні сторони, зазначені в міжнародній заявці, включають принаймні одну Договірну сторону, зазначену відповідно до Акта 1999 року, і принаймні одну Договірну сторону, зазначену відповідно до Акта 1960 року.

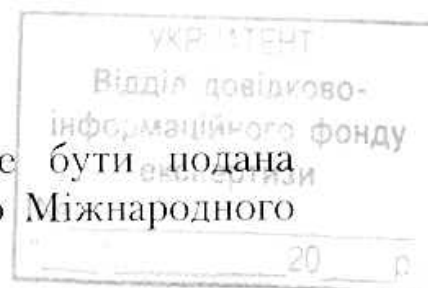
Зазначене вище правило може бути проілюстроване такими прикладами:

а) заявник походить з Договірної сторони, пов'язаної Актом 1999 року та Актом 1960 року, і припустімо, по-перше, що він зазначає у своїй міжнародній заявці Договірні сторони "А", "В" та "С", у яких він бажає одержати захист свого промислового зразка, і всі вони пов'язані Актом 1999 року. Оскільки кожне з цих зазначень регулюється Актом 1999 року (найпізнішого Акта), з цього витікає, що міжнародна заявка в цілому регулюється виключно Актом 1999 року;

б) якщо щодо тієї самої міжнародної заявки заявник також зазначає Договірну сторону "D", яка пов'язана тільки Актом 1960 року, то зазначення Договірної сторони "D" підпадає під положення Акта 1960 року (єдиного спільного Акта), і з цього витікає, що міжнародна заявка регулюється двома Актами – Актом 1999 року й Актом 1960 року. Інакше кажучи, щодо цієї міжнародної заявки Акт 1999 року застосовується у відношенні до Договірних сторін "А", "В" та "С" та Акт 1960 року застосовується у відношенні Договірної сторони "D".

1.9. Подання заявки

Міжнародна заявка на розсуд заявника може бути подана заявником або його представником чи безпосередньо до Міжнародного

бюро BOIB, чи через Відомство Договірної сторони заявника. Договірні сторони можуть заборонити непрямий шлях, але їм не дозволяється нав'язувати його.

Заявки на міжнародну реєстрацію промислових зразків від вітчизняних заявників, як уже було зазначено, подаються самими заявниками (або їх представниками) безпосередньо до Міжнародного бюро BOIB за адресою: **World Intellectual Property Organization 34, Chemin des Colombettes, P.O. Box 18, 1211 Geneva 20, Switzerland.**

Міжнародна заявка, яка регулюється виключно або частково Актом 1999 року та/або Актом 1960 року, має бути подана англійською або французькою мовою, на вибір заявника.

Міжнародна заявка має бути складена на офіційному бланку **"APPLICATION FOR INTERNATIONAL REGISTRATION"** (форма DM/1) та повинна бути підписана заявником.

Вона повинна містити поряд з іншим зображення відповідного промислового зразка разом із зазначенням Договірних сторін, у яких заявляється охорона.

Таблиця Договірних сторін із зазначенням Акта або Актів, яким/якими кожна держава пов'язана з Гаазькою угодою, додається до бланка форми DM/1(E).

Усі офіційні бланки встановлюються Міжнародним Бюро. Копії таких бланків надаються заявникам безоплатно та доступні для завантаження з веб-сайту BOIB www.wipo.int/hague/en/forms.

До того ж з 14 січня 2008 року Міжнародне бюро BOIB запровадило можливість спілкування з ним електронним способом через мережу Інтернет, у тому числі й можливість подання міжнародної заявки електронним способом, тобто через мережу Інтернет. Інтерфейс електронної форми подання міжнародної заявки доступний на веб-сайті BOIB за адресою www.wipo.int/hague/en/forms.

До уваги заявників: слід мати на увазі, що, на відміну від Мадридської системи про міжнародну реєстрацію знаків, відповідно до Гаазької системи не можливо зробити "подальше зазначення". Це суттєво, тому заявник має зазначити під час подання міжнародної заявки всі ті Договірні сторони, у яких він намагається одержати охорону свого промислового зразка. У разі, якщо згодом буде необхідно розширити захист на додаткові Договірні сторони, необхідно буде подавати нову міжнародну заявку.

1.10. Представництво перед Міжнародним бюро

Незважаючи на те, що міжнародна заявка вітчизняним заявником подається в Міжнародне бюро безпосередньо самим заявником, однак, якщо заявник бажає, він може призначити представника, для виконання дій від його імені перед Міжнародним бюро.

Відносно того, хто може бути призначений представником перед Міжнародним бюро, Гаазька система не встановлює ніяких вимог до професійної кваліфікації, національності чи доміцилія.

Для представлення однієї й тієї самої міжнародної заявки або реєстрації може бути призначений тільки один представник. Тому, якщо в призначенні зазначається більше ніж один представник до однієї й тієї самої заявки або реєстрації, призначеним вважається тільки один представник, указаний у заявці першим. Якщо зазначена компанія або фірма повірених чи агентів з торгівельних марок, вона визнається як один представник.

Слід мати на увазі, що положення Гаазької системи стосуються тільки представництва перед Міжнародним бюро. Вимоги щодо призначення представника перед Відомством Договірної сторони (у випадку, наприклад, коли подана апеляція проти відмови в охороні) знаходяться поза рамками Гаазької угоди і є виключно справою законодавства та практики Договірної сторони, якої це стосується..

1.11. Мито, що сплачується у зв'язку з міжнародною заявкою

Мито сплачується Міжнародному бюро відповідно до Адміністративних інструкцій.

У зв'язку з поданням міжнародної заявки сплачуються такі різновиди мита:

- основне мито;
- звичайне мито за зазначення по відношенню до кожної зазначеної Договірної сторони, яке у свою чергу диференційоване й має три рівні (залежно від зазначення тієї чи іншої Договірної сторони, яка зробила відповідну заяву щодо належності до другого або третього рівня мит);
- індивідуальне мито за зазначення по відношенню до кожної з тих зазначених заявником Договірних сторін, які зробили відповідну заяву про те, що звичайне мито за зазначення

заміняється на індивідуальне мито за зазначення, розмір якого вказується в заяві;

- мито за публікацію.

Перелічені вище мита підлягають сплаті на час подачі міжнародної заявки, за винятком випадку, коли в міжнародній заявці міститься клопотання про відстрочку публікації – у такому випадку мито за публікацію може бути сплачене пізніше.

У випадку, якщо в міжнародній заявці міститься клопотання про відстрочку публікації, мито за публікацію сплачується до Міжнародного бюро не пізніше ніж за три місяці до закінчення періоду відстрочки. За шість місяців до такої дати Міжнародне бюро надсилає неофіційне сповіщення та нагадує власнику міжнародної реєстрації про дату закінчення періоду відстрочки.

Усі платежі до Міжнародного бюро повинні бути здійснені в швейцарській валюті.

Будь-яке мито вважається сплаченим на дату, на яку Міжнародне бюро одержало встановлену суму.

Розміри вищезазначених різновидів мита, вказані в Переліку розмірів мита (Schedule of Fees), є додатком до Загальних Правил та доступні на веб-сайті BOIB за адресою <http://www.wipo.int/hague/en/fees/sched>.

Розміри індивідуального мита, яке слід сплачувати заявникам у разі зазначення тієї чи іншої Договірної сторони, що зробила про це відповідну заяву, разом з переліком відповідних Договірних сторін доступні для ознайомлення користувачам на веб-сайті BOIB за адресою <http://www.wipo.int/hague/en/fees/individ-fee>.

Мито може бути сплачене до Міжнародне бюро такими шляхами:

- внесення в дебет на поточний рахунок у Міжнародному бюро;
- сплата на швейцарський поштовий чековий рахунок або будь-який з визначених банківських рахунків Міжнародного бюро;
- банківським чеком;
- сплата готівкою в Міжнародному бюро.

Під час сплати мита на стадії подання міжнародної заявки слід зазначати призначення платежу разом з інформацією, яка дозволяє ідентифікувати заявку, найменування заявника та промисловий зразок, до якого відноситься платіж.

Крім того, на веб-сайті ВОІВ доступний для користування також митний калькулятор, який враховує всі можливі митні зміни залежно від окремих Договірних сторін, що зазначаються в будь-якій міжнародній заявці, кількості промислових зразків і таке інше.

До уваги заявників: у Додатку 2 до цього посібника представлений неофіційний переклад українською мовою витягу з Переліку розмірів мита, що стосується розмірів мит, які підлягають сплаті під час подання міжнародної заявки.

1.12. Експертиза, яку проводить Міжнародне бюро

Експертиза, яку проводить Міжнародне бюро, є суто формальною. Міжнародне бюро не оцінює та не зачінає жодним чином новизну промислового зразка й тому не має права відхилити міжнародну заявку на цій або іншій сутнісній підставі.

Після одержання міжнародної заявки Міжнародне бюро перевіряє, чи відповідає вона встановленим формальним вимогам.

Якщо Міжнародне бюро вважає, що міжнародна заявка на час її отримання Міжнародним бюро не задовольняє встановлені вимоги, воно пропонує заявнику внести необхідні виправлення протягом 3 місяців з дати відправки Міжнародним бюро відповідної пропозиції.

У разі, якщо заявник протягом приписаного строку не виконає пропозицію про внесення виправлень, діловодство за міжнародною заявкою вважається припиненим.

У випадку, якщо на дату отримання заявки Міжнародним бюро міжнародна заявка містить деякі порушення, які визначені як такі, що тягнуть за собою відстрочку дати подання міжнародної заявки, датою подання міжнародної заявки вважається дата, на яку Міжнародне бюро одержало виправлення такого порушення.

До порушень, що визначені Міжнародним бюро як такі, що тягнуть за собою відстрочку дати подання міжнародної заявки, належать такі:

- міжнародна заявка складена не встановленою мовою або однією з встановлених мов;
- у міжнародній заявці відсутній будь-який з таких показників:
- спеціальна або неявна вказівка на те, що витребується міжнародна реєстрація відповідно до Акта 1999 року або Акта 1960 року;

- відсутні відомості, що дозволяють встановити особистість заявника;
- відсутні відомості, достатні для того, щоб зв'язатися із заявником або його представником за наявності такого;
- відсутні зображення або відповідно до Статті 5(1)(iii) Акта 1999 року натурний зразок кожного промислового зразка, який є об'єктом міжнародної заявки;
- не зазначена жодна Договірна сторона.

Якщо Міжнародне бюро вважає, що міжнародна заявка відповідає висунутим до неї формальним вимогам, то воно реєструє промисловий зразок у Міжнародному реєстрі та надсилає власнику свідоцтво. При цьому реєстрація здійснюється незалежно від того, чи була відстрочена публікація, чи ні.

У разі, якщо немає вимоги про відстрочку публікації, визначені відомості про міжнародну реєстрацію публікуються.

1.13. Дата Міжнародної реєстрації

Датою міжнародної реєстрації, як правило, є дата подання міжнародної заявки. Проте, якщо міжнародна заявка має помилку, яка стосується порушень, що визначені Міжнародним бюро як такі, що тягнуть за собою відстрочку дати подання міжнародної заявки, датою міжнародної реєстрації є дата, на яку Міжнародне бюро отримало виправлення такої помилки.

1.14. Публікація відомостей про міжнародну реєстрацію

Відомості про міжнародну реєстрацію публікуються в Бюлетені міжнародних зразків ("International Designs Bulletin"). Публікація Бюлетеню міжнародних зразків здійснюється тільки в Інтернеті на веб-сайті BOIV за адресою <http://www.wipo.int/hague/en/bulletin>.

Публікація, як правило, здійснюється через шість місяців з дати міжнародної реєстрації або, по можливості, у найбільш короткі строки після цієї дати.

Ця публікація містить усі відповідні дані стосовно міжнародної реєстрації, включаючи зображення промислових зразків. Дата, з якої

кожний випуск бюлетеня стає доступним у Інтернеті, повідомляється за допомогою електронного зв'язку Міжнародним бюро Відомству кожної Договірної сторони.

Централізована публікація відомостей про міжнародну реєстрацію в Бюлетені міжнародних зразків, що діє в усіх зазначених Договірних сторонах, є однією з основних особливостей системи міжнародної реєстрації промислових зразків за Гаазькою угодою. Така публікація вважається достатньою для всіх Договірних сторін, має силу будь-якої національної або регіональної публікації, і, таким чином, від власника не може вимагатися ніяка інша публікація.

Міжнародне бюро направляє примірник опублікованих відомостей про міжнародну реєстрацію кожному зазначеному Відомству.

Проте заявник може просити про негайну публікацію міжнародної реєстрації після внесення реєстрації промислового зразка до Міжнародного реєстру.

У разі, якщо заявником було подано клопотання про відстрочку публікації й таке клопотання не було залишене Міжнародним бюро без уваги, то в цьому випадку відомості про міжнародну реєстрацію публікуються негайно після дати, на яку період відстрочки закінчився або був визнаний таким, що закінчився.

Зазначені відомості про міжнародну реєстрацію містять усі дані, внесені в Міжнародний реєстр, одне або декілька зображень промислового зразка, дату міжнародної реєстрації, номер міжнародної реєстрації та відповідний клас Міжнародної класифікації, який визначається Міжнародним бюро, а у випадку, коли публікація була відстрочена, – зазначення дати, на яку період відстрочки закінчився або був визнаний таким, що закінчився.

До того ж разом з відповідними даними відносно міжнародних реєстрацій Бюлетень міжнародних зразків також містить дані, що стосуються відмови в наданні охорони, анулювання, зміни власника, виправлення, продовження, будь-яку заяву, яку робить Договірна сторона відповідно до Актів або Спільних правил, тощо.

1.14. Наслідки міжнародної реєстрації

Відповідно до пункту (1) Статті 14 Женевського Акта міжнародна реєстрація має такі самі наслідки в кожній Договірній стороні з дати міжнародної реєстрації, що й правильно оформлена заявка на охорону, подана до Відомства тієї Договірної сторони.

Відповідно до пункту (2) Статті 14 Женевського Акта в кожній зазначеній Договірній стороні, Відомство якої не сповістило про відмову в наданні охорони або сповістило про відмову, а потім її відкликала, міжнародна реєстрація має таку саму дію, що й надання охорони відповідно до законодавства цієї Договірної сторони. Охорона починається щонайпізніше з дати закінчення строку, передбаченого для направлення відмови (6 або 12 місяців залежно від випадку).

1.15. Тривалість охорони й продовження дії міжнародної реєстрації

Міжнародна реєстрація діє протягом п'яти років з дати міжнародної реєстрації й може бути продовжена за Актом 1999 року на два додаткові п'ятирічні періоди до закінчення кожного з цих періодів. З урахуванням продовження строку мінімальна тривалість охорони в кожній із зазначених Договірних сторін за Актом 1999 року становить 15 років з дати міжнародної реєстрації.

Щодо Договірних сторін, зазначених відповідно до Акта 1960 року, то в цьому випадку термін дії міжнародної реєстрації становить п'ять років з дати міжнародної реєстрації й може бути продовжений лише на один додатковий п'ятирічний період. За умови продовження мінімальний період захисту в кожній Договірній стороні, зазначеній відповідно до Акта 1960 року, складає, таким чином, 10 років від дати міжнародної реєстрації.

Крім того, якщо національне законодавство Договірної сторони, що зазначена заявником як за Актом 1960 року, так і за Актом 1999 року, передбачає тривалість охорони для промислових зразків, що перевищує відповідно 10 років або 15 років, міжнародна реєстрація може бути продовжена заявником стосовно такої Договірної сторони на додаткові п'ятирічні періоди до закінчення загального строку охорони, передбаченого її національним законодавством.

Максимальна тривалість охорони, що надається промисловим зразкам кожною Договірною стороною Гаазької угоди відповідно до їхнього законодавства, обов'язково повідомляється Міжнародному бюро. Ця інформація, отримана Міжнародним бюро, публікується й доступна для користувачів на веб-сайті BOIB за адресою <http://www.wipo.int/hague/en/declarations/declarations>.

За шість місяців до закінчення п'ятирічного строку дії Міжнародне бюро направляє власнику міжнародної реєстрації (або його представнику, якщо такий є) неофіційне сповіщення про закінчення строку дії, у якому вказано дату закінчення строку дії міжнародної реєстрації. Однак, якщо власник (чи представник) не одержує такого неофіційного повідомлення, це не є

виправданням для несплати у встановлений строк належного мита за продовження.

Власнику міжнародної реєстрації слід мати на увазі, що міжнародна реєстрація може бути продовжена тільки стосовно тих зазначених Договірних сторін та тільки тих промислових зразків, що є предметом міжнародної реєстрації.

Ніякого офіційного бланка для продовження міжнародної реєстрації Міжнародним бюро не передбачено. Продовження може бути здійснене будь-яким повідомленням, у якому вказані встановлені відомості, зокрема номер(и) міжнародної(-их) реєстрації(-ій), якої(-их) це стосується, та призначення платежу.

Однак саме для зручності користувачів під час здійснення ними продовження міжнародних реєстрацій Міжнародним бюро було запроваджено неофіційний бланк DM/4, яким власники міжнародних реєстрацій можуть скористатися і який розміщений на веб-сайті BOIB за адресою www.wipo.int/hague/en/forms.

Неофіційний бланк DM/4 містить таку необхідну інформацію:

- номер міжнародної реєстрації, щодо якої необхідно здійснити продовження;
- ім'я та адресу власника (які повинні бути ті самі, що й ім'я та адреса, зареєстровані в Міжнародному реєстрі);
- позначення того, що міжнародна реєстрація повинна бути продовжена для всіх зразків та для всіх зазначених Договірних сторін, включаючи, коли це застосовується, ті Договірні сторони, стосовно яких повну відмову зареєстровано в Міжнародному реєстрі, та ті Договірні сторони, зазначені відповідно до Акта 1999 року чи відповідно до Акта 1960 року, стосовно яких максимальний строк охорони закінчився;
- позначення тих зазначених Договірних сторін та/чи тих промислових зразків, для яких міжнародна реєстрація не повинна бути продовжена.

Належні мита за продовження міжнародної реєстрації, що наведені в Переліку розмірів мита, повинні бути сплачені власником безпосередньо до Міжнародного Бюро.

Міжнародне Бюро вносить запис про продовження міжнародної реєстрації в Міжнародний реєстр на дату, на яку це продовження повинне бути здійснене, та надсилає власнику свідоцтво про продовження дії міжнародної реєстрації.

2. МІЖНАРОДНА ЗАЯВКА

2.1. Вимоги до міжнародної заявки

Міжнародна заявка має бути складена на офіційному бланку заявки DM/1 англійською або французькою мовою, на вибір заявника.

Зміст міжнародної заявки може бути поділено на три категорії, а саме: обов'язковий зміст, додатковий обов'язковий зміст, де зазначені окремі Договірні сторони, і необов'язковий зміст.

2.2. Обов'язковий зміст міжнародної заявки

Обов'язковий зміст складається з інформації, яка повинна міститися в кожній міжнародній заявці або супроводжувати її.

Міжнародна заявка обов'язково повинна в собі містити:

- ім'я заявника, вказане відповідно до Адміністративних Інструкцій;
- адресу заявника, вказану відповідно до Адміністративних Інструкцій;
- Договірну сторону або сторони, по відношенню до яких заявник задовольняє умови, що висувуються до власника міжнародної реєстрації;
- дані про виріб або вироби, який(-і) складають промисловий зразок або у зв'язку з яким(-и) повинен використовуватися промисловий зразок (при цьому зазначається, чи складають цей виріб або вироби промисловий зразок, чи вони являються виробами, у зв'язку з якими промисловий зразок повинен використовуватися); виріб або вироби muszą бути вказані переважно з використанням термінів, що фігурують у переліку товарів Міжнародної класифікації;
- кількість промислових зразків, включених у міжнародну заявку, яка не може перевищувати 100, та кількість зображень або натурних зразків промислового зразка, що супроводжують міжнародну заявку;
- назви зазначених Договірних сторін;
- суму сплачуваного мита та спосіб платежу або інструкції про зняття необхідної суми з рахунку, відкритого в Міжнародному

бюро, а також дані для ідентифікації особи, яка здійснює оплату або дає інструкції.

2.3. Додатковий обов'язковий зміст

Додатковий обов'язковий зміст складається з визначених відомостей, про які будь-яка Договірна сторона, Відомство якої є Відомством, що проводить експертизу й законодавство якої вимагає, щоб ця заявка з метою встановлення дати подання заявки містила ці додаткові відомості, сповістила про це Генерального директора ВОІВ.

Додаткові відомості, про які було повідомлено таким чином і які повинні увійти до міжнародної заявки, у разі, якщо заявником зазначається така Договірна сторона, обмежені трьома даними, а саме:

- інформація, що стосується особистості автора;
- стислий опис зображення або характерних рис (характерних особливостей) промислового зразка, відносно якого подано міжнародну заявку;
- обсяг правової охорони, що вимагається.

Ці три додаткові елементи відповідають вимогам, які окремі потенційні Договірні сторони висувають до національної заявки, що подається на дату подання відповідно до їхнього внутрішнього законодавства.

До уваги заявників: навіть якщо інформація, що стосується особистості автора або стислого опису, не вимагається відповідно до зазначення Договірної сторони, яка зробила відповідну заяву Генеральному директору ВОІВ, такі елементи, проте, за вибором заявника можуть бути включені до міжнародної заявки. Разом з тим обсяг правової охорони, що вимагається, не може бути включений заявником, якщо в міжнародній заявці не зазначено Договірну сторону, яка цього вимагає.

2.4. Необов'язковий зміст міжнародної заявки

Ціла низка необов'язкових елементів може бути включена заявником у заявку, а саме: відомості стосовно представника, заява щодо пріоритету більш ранньої заявки тощо.

Наприклад, якщо заявник має представника, у міжнародній заявці мають бути вказані ім'я та адреса такого представника відповідно до Адміністративних інструкцій.

Якщо заявник бажає скористатися пріоритетом попередньої заявки відповідно до Статті 4 Паризької конвенції, міжнародна заявка повинна містити заяву з вимогою пріоритету попередньої заявки разом із зазначенням Відомства, до якого було подано таку заявку, та дати подачі, а також, за наявності такого, номеру цієї заявки і, якщо пріоритет вимагається по відношенню не до всіх промислових зразків, що містяться в міжнародній заявці, зазначення тих промислових зразків, по відношенню до яких вимагається або не вимагається пріоритет.

Якщо заявник бажає скористатися перевагами виставкового пріоритету відповідно до Статті 11 Паризької конвенції, міжнародна заявка має містити заяву, що виріб або вироби, які складають промисловий зразок, або до яких включено промисловий зразок, експонувалися на офіційній або офіційно визнаній міжнародній виставці разом з назвою місця проведення цієї виставки та датою, коли цей виріб або вироби вперше експонувався(-лися), а якщо це стосується не всіх промислових зразків, що містяться в міжнародній заявці, – зазначення тих промислових зразків, до яких відноситься або не відноситься ця заява.

У разі, якщо заявник бажає відстрочити публікацію відомостей стосовно промислового зразка, міжнародна заявка має містити клопотання про відстрочку публікації.

Однак відсутність у міжнародній заявці перерахованих вище відомостей не вважається порушенням.

2.5. Спеціальні вимоги

Акт 1999 року передбачає два типи спеціальних вимог, про які Договірна сторона сповістила Генерального директора ВОІВ і які заявник повинен виконувати, якщо він зазначає в міжнародній заявці таку Договірну сторону відповідно до Акта 1999 року.

2.5.1. Спеціальні вимоги стосовно заявника

У разі, якщо заявник зазначає в міжнародній заявці Договірну сторону, чие законодавство вимагає, щоб заявка на реєстрацію промислового зразка подавалася на ім'я автора цього зразка, у міжнародній заявці повинна вказуватись особистість автора промислового зразка й така особа вважається заявником для цілей зацікавленої Договірної сторони, незважаючи на те, чи подана міжнародна заявка на його ім'я, чи ні. До того ж, якщо особа, згадана в міжнародній заявці як автор не є особою, названою заявником, міжнародна заявка повинна супроводжуватися заявою або документом, залежно від вимог

зацікавленої Договірної сторони, про переуступку прав на неї особою, вказаною в як автор, особі, названій як заявник.

2.5.2. Спеціальні вимоги стосовно єдності зразка

У випадку, якщо заявник зазначає в міжнародній заявці Договірну сторону, чиє законодавство містить вимогу єдності промислового зразка й сповістило Генерального директора ВОІВ про можливість відмовити у визнанні дії міжнародної реєстрації доти, доки не буде виконана вимога єдності, то міжнародна заявка має бути розділена для відповідного відомства з метою усунення підстав для відмови, яка ґрунтується на відсутності єдності зразка. При цьому Відомство такої Договірної сторони в разі поділу цим Відомством заявки має право стягнути з власника такої реєстрації додаткові мита, якщо поділ заявки виявляється необхідним.

До уваги заявників: навіть у разі, якщо заявник бажає зазначити Договірну сторону, яка відповідно до Акта 1999 року сповістила про вимогу єдності зразка, це не позбавляє заявника права включати в одну міжнародну заявку два або більше промислових зразки.

2.6. Вимоги до представлення зображень промислового зразка

2.6.1. Загальні вимоги

Заявникам слід мати на увазі, що зображення повинні бути найвищої можливої якості, оскільки в кінцевому підсумку саме від змісту та якості зображень залежить обсяг охорони промислового зразка.

Зображення, які входять до міжнародної заявки, повинні бути чіткими та якісними, щоб можна було ясно розрізнити всі деталі заявленого промислового зразка й здійснити публікацію. Промисловий зразок повинен бути зображений на нейтральному однотонному фоні.

Зображення промислових зразків, для яких реєстрація заявляється, можуть надаватися або у вигляді фотографії, або у вигляді інших графічних зображень промислових зразків чи виробів, що складають промислові зразки. Одна міжнародна заявка може включати як фотографії, так і графічні зображення, які можуть бути чорно-білими або кольоровими.

Один і той самий виріб може бути показаний під різними кутами. Види під різними кутами можуть бути включені в одну й ту саму фотографію або інше графічне зображення чи в різні фотографії або інші графічні зображення.

Зображення, які супроводжують міжнародну заявку, повинні бути або наклеєні, або надруковані безпосередньо на окремому аркуші паперу формату А4, білому й матовому. Окремий аркуш паперу повинен використовуватись у вертикальному положенні й не повинен містити більше ніж 25 зображень. Зображення мають бути розміщені так, як заявник бажає їх опублікувати. Поле розміром принаймні 5 міліметрів має бути залишене навколо зображення кожного промислового зразка.

Кожне зображення має вміщуватись у прямокутний чотирикутник (квадрат або прямокутник), який не містить іншого зображення або частини іншого зображення й не має нумерації. Зображення не повинні складатися, зшиватись або маркуватися будь-яким чином.

Зображення має представляти виключно промисловий зразок або виріб, у зв'язку з яким промисловий зразок використовується, на нейтральному фоні, виключаючи будь-який інший об'єкт, комплектуючий виріб, особу або тварину. Наприклад, якщо домагаються охорони вази, ваза має бути представлена без фруктів, або, якщо просять охорону для рами, то рама повинна бути представлена без картини.

Елемент, показаний на зображенні, але для якого охорона не заявляється, може бути позначений за допомогою пунктирних або ламаних ліній і/або в описі.

До уваги заявників: не приймаються технічні креслення, які зображують вироби в розрізі або в плані, зокрема з осями, розмірами, пояснювальним текстом або легендами.

2.6.2. Кількість зображень

Має бути наданий лише один примірник кожного зображення промислового зразка, при цьому в кольорі, якщо заявник бажає, щоб зображення було опубліковане в кольорі.

Заявник, який бажає отримати максимальну охорону, повинен забезпечити повне відтворення промислового зразка, оскільки охоронятимуться лише елементи, видимі на зображенні. Тому може бути необхідним представити один виріб під багатьма кутами й надати декілька різних проекцій. Проте декілька проєкцій, зображених під різними кутами, не можуть бути включені в одне зображення. Кожна проєкція повинна бути представлена окремо.

Обмежень щодо кількості зображень, які можуть бути представлені для кожного промислового зразка, що включений у заявку, Міжнародним бюро не встановлено.

2.6.3. Нумерація зображень

Нумерація, яка передбачена для міжнародних заявок, що містять декілька промислових зразків, проставляється на полі кожного зображення. Якщо той самий промисловий зразок зображений під різними кутами, нумерація складається з двох окремих цифр, розділених крапкою. Наприклад, 1.1, 1.2, 1.3 і т.п. для першого зразка й 2.1, 2.2, 2.3 і т.п. для другого зразка тощо. У такому випадку зображення мають бути наклеєні або надруковані в зростаючій числовій послідовності на окремому аркуші паперу.

Заявник може вибрати, як представити різні види одного промислового зразка для того, щоб або проілюструвати всі характерні риси тривимірного зразка, або підкоритися вимозі законодавства зазначеної Договірної сторони, яка зробила заяву, відповідно до якої вона вимагає певних зображень відповідного виробу.

2.6.4. Розміри зображень

Розміри зображення кожного промислового зразка, розміщеного на фотографії або іншому графічному зображенні, не повинні перевищувати 16 x 16 сантиметри, і один з цих розмірів повинен бути як мінімум 3 сантиметри.

2.7. Подання натурних зразків відповідно до Акта 1999 року

Якщо міжнародна заявка підпадає під дію виключно Акта 1999 року, стосується двовимірного промислового зразка й при цьому містить клопотання заявника про відстрочку публікації, заявникам надається можливість супроводжувати таку міжнародну заявку натурними зразками промислового зразка замість зображень промислового зразка.

У разі, якщо міжнародна заявка підпадає під дію виключно або частково Акта 1960 року, міжнародна заявка також може супроводжуватися натурними зразками. Однак у цьому випадку подача натурних зразків не є обов'язковою й не звільняє заявника від вимоги надати зображення промислових зразків.

Усі натурні зразки мусять бути вміщені в один пакет. Жодний з розмірів пакета не повинен перевищувати 30 сантиметрів, і повна вага пакету та його упаковки не повинна перевищувати 4 кілограми.

Індивідуальний натурний зразок може складатися й не може перевищувати 26.2 x 17 сантиметри за розміром (розгорнутий натурний зразок), 50 грамів за вагою або 3 міліметри завтовшки. Зразки потрібно також

приклеїти на аркуші паперу А4 й пронумерувати в порядку зростання. Якщо зображення своєчасно представлені до Міжнародного бюро, то номер, призначений для кожного зображення, повинен бути таким самим, що й номер, привласнений кожному відповідному натурному зразку.

До уваги заявників: вироби, які швидко псуються, або вироби, які можуть бути небезпечними під час використання не приймаються Міжнародним бюро.

2.8. Особа автора, опис промислового зразка, обсяг правової охорони, що вимагається

У разі, якщо міжнародна заявка містить відомості про особу автора промислового зразка, його ім'я й адреса подаються відповідно до Адміністративних інструкцій.

Якщо міжнародна заявка містить опис, в останньому повинні бути відображені лише ті ознаки промислового зразка, що їх видно на зображеннях промислового зразка. Не повинні бути відображені технічні особливості функціонування промислового зразка або його можливе використання. Якщо обсяг опису перевищує 100 слів, Міжнародне бюро стягує додаткове мито, передбачене в Переліку розмірів мита.

У випадку, коли заявник зазначає Договірну сторону, яка зробила відповідну заяву про те, що для цілей встановлення дати подання заявки на надання охорони на промисловий зразок відповідно до її законодавства законодавство цієї Договірної сторони вимагає наявності обсягу правової охорони, що вимагається, заявник повинен навести точне формулювання обсягу правової охорони промислового зразка, що вимагається законодавством цієї зазначеної Договірної сторони.

2.9. Неприпустимість додаткових матеріалів

Якщо міжнародна заявка містить будь-які інші матеріали, ніж ті, що вимагаються або допускаються Актом 1999 року, Актом 1960 року, Спільними правилами або Адміністративними Інструкціями, Міжнародне Бюро вилучає їх у силу свого офіційного статусу. Якщо міжнародна заявка супроводжується будь-яким документом, що відрізняється від документів, які вимагаються або дозволяються, Міжнародне Бюро може вилучити такий документ.

3. ЗАПОВНЕННЯ БЛАНКА МІЖНАРОДНОЇ ЗАЯВКИ

Як уже зазначалося раніше, усі міжнародні заявки, які регулюються виключно або частково Актом 1999 року і/або Актом 1960 року, повинні бути подані до Міжнародного бюро на офіційному бланку DM/1 та складені англійською або французькою мовою (на вибір заявника).

Копія бланка міжнародної заявки DM/1 англійською мовою наведена в Додатку 1 до цього посібника.

Далі за текстом надаються пояснення щодо заповнення кожної пронумерованої граfi, що їх містить бланк міжнародної заявки DM/1, у порядку зростання нумерації граф.

Графа 1: Заявник (APPLICANT)

У графі 1 зазначають найменування та адресу заявника.

Якщо заявником є фізична особа, мають зазначатися прізвище та ім'я фізичної особи, які звичайно використовуються цією особою, у тому порядку, у якому вони звичайно використовуються. Якщо заявником є юридична особа, має бути надане її повне офіційне найменування. Якщо найменування заявника складається з інших символів, ніж латинські, воно має бути зазначене в транслітерації латинськими символами з дотриманням фонетики мови міжнародної заявки. Якщо заявником є юридична особа, транслітерацію можна замінити на переклад мовою міжнародної заявки.

Адреса заявника повинна бути надана в такий спосіб, щоб задовольнити звичайні вимоги щодо своєчасної поштової доставки, і повинна містити дані про всі відповідні адміністративні одиниці, включаючи номер будинку, якщо такий є. Крім того, заявником можуть бути зазначені номери його телефону й факсу, а також адреса електронної пошти.

Якщо заявників більше ніж один, має бути зроблена позначка у відповідній клітинці й релевантна інформація стосовно кожного заявника має бути надана на додатковому аркуші.

Графа 2: Адреса для листування (ADDRESS FOR CORRESPONDENCE)

Усі повідомлення надсилаються Міжнародним бюро на адресу заявника, яка зазначена в графі 1 бланка заявки.

У випадку, коли заявник має представника, усі повідомлення, які мають бути надіслані Міжнародним бюро заявникові, надсилаються на

адресу представника, яка при цьому зазначається в графі 5 бланка міжнародної заявки.

У випадку, коли заявників двоє чи більше з різними адресами й представник не призначений, має бути зазначена одна адреса для листування. Якщо така адреса не зазначена, адреса особи, зазначеної першою, вважається адресою для листування.

Надані номери або адреса електронної пошти мають належати тій особі, з якою Міжнародне бюро контактуватиме, коли в нього буде потреба зв'язатися із заявником.

Графа 3: Право на подання (ENTITLEMENT TO FILE)

Від заявника вимагається зазначити в графі 3 Договірну сторону, у якій він має дійсне й діюче промислове або торгове підприємство (якщо таке є), а також Договірну сторону, у якій він має постійне місце проживання (якщо таке є), і Договірну сторону, громадянином якої він є.

Заявник може також зазначити Договірну сторону, у якій він має звичайне місце проживання, за умови, що така Договірна сторона пов'язана Актом 1999 року. Можливість заявляти право через звичайне місце проживання передбачається лише актом 1999 року, а не Актом 1960 року.

Усі позиції стосовно кожного з цих прав повинні бути заповнені, навіть якщо відповідна Договірна сторона є однією й тією самою в кожному випадку. Проте лише одна Договірна сторона може бути наведена в кожному випадку. Якщо жоден критерій не застосовується, заявник повинен просто написати "Жодна".

Хоч вимагається лише одне право (через підприємство, постійне місце проживання, звичайне місце проживання або громадянство) в одній Договірній стороні для того, щоб подати заявку на міжнародну реєстрацію, для заявника ще важливо показати свої різні права в різних Договірних сторонах, оскільки цей заявник потім зможе акумулювати ті різні права з огляду на отримання охорони в більш широкому географічному масштабі.

Наприклад, заявник, який має громадянство Договірної сторони А, пов'язаної виключно Актом 1960 року (і тому має право навести лише Договірну сторону, пов'язану тим Актом), і постійне місце проживання якого знаходиться в Договірній стороні В, пов'язаній виключно Актом 1999 року, у результаті може показати всі Договірні сторони, пов'язані Актами 1960 і/або 1999 років.

У випадку, якщо заявників декілька, інформація стосовно права на подання повинна бути надана стосовно кожного заявника за умови, що кожний з них може довести право через Договірну сторону, пов'язану тим

самим Актом або Актами. Не обов'язково, щоб відповідна Договірна сторона була тією самою стосовно кожного заявника, не обов'язково також, щоб характер права (громадянство, постійне місце проживання, звичайне місце проживання або підприємство) був однаковим для кожного заявника.

Наприклад, якщо Заявник 1 є громадянином Договірної сторони А, пов'язаної Актом 1999 року, і Заявник 2 має постійне місце проживання в Договірній стороні В, також пов'язаної Актом 1999 року, ці заявники можуть спільно подати міжнародну заявку.

Графа 4: Зазначення Договірної сторони заявника (APPLICANT'S CONTRACTING PARTY)

Договірною стороною заявника є Договірна сторона, через яку заявник отримує право на подання міжнародної заявки згідно з Актом 1999 року. Та Договірна сторона повинна бути визначена заявником у будь-якій міжнародній заявці, яка регулюється виключно або частково Актом 1999 року.

Тому, якщо заявник показав у графі 3 лише одну Договірну сторону, пов'язану Актом 1999 року, стосовно якої він отримує своє право на подання міжнародної заявки згідно з Гаазькою угодою, ця Договірна сторона повинна бути показана як Договірна сторона заявника.

Проте, якщо заявник зазначив у графі 3 кілька Договірних сторін, пов'язаних Актом 1999 року, стосовно яких він отримує своє право подавати міжнародну заявку згідно з Гаазькою угодою, будь-яка з цих Договірних сторін може бути показана як Договірна сторона заявника.

Графа 5: Призначення представника (APPOINTMENT OF A REPRESENTATIVE)

Якщо заявник призначив представника, щоб він виконував дії від його імені перед Міжнародним бюро, то в графі 5 бланка мають бути зазначені ім'я й адреса представника. Інформація має бути достатньою для того, щоб мати можливість надсилати кореспонденцію заявникові, і має включати номери телефону та факсу, а також адресу електронної пошти.

Якщо ім'я представника зазначається іншими символами, ніж латинські, воно повинне бути зазначене як транслітерація латинськими символами з дотриманням фонетики мови міжнародної заявки. Якщо представником є юридична особа, транслітерацію можна замінити на переклад мовою міжнародної заявки.

Для того, щоб здійснити призначення представника, бланк міжнародної заявки повинен бути або підписаний заявником у графі 14, або

супроводжуватися довіреністю, а в графі 5 має бути зроблена позначка у відповідній клітинці.

Слід мати на увазі, що стосовно однієї й тієї самої міжнародної заявки (або реєстрації) може бути призначений тільки один представник. Тому, якщо призначення зазначає більше ніж одного представника у відношенні до однієї й тієї самої заявки (або реєстрації), призначеним вважається тільки один представник, указаний у заявці першим.

Графа 6: Особа автора промислового зразка (IDENTITY OF THE CREATOR)

Зазначення особи автора промислових зразків як правило не є обов'язковим зазначенням, яке може бути включене до міжнародної заявки. Проте таке зазначення може бути обов'язковим за певних обставин згідно з Актом 1960 і/або 1999 року, а саме: у разі, якщо заявник у міжнародній заявці зазначає Договірну сторону, Відомство якої є Відомством, що проводить експертизу й законодавство якої вимагає, щоб ця заявка з метою встановлення дати подання заявки містила зазначення особи автора промислового зразка, то по відношенню до цієї зазначеної Договірної сторони заявник зобов'язаний зазначити особу автора промислового зразка (промислових зразків). Ненадання цього зазначення може призвести до відмови в наданні охорони Відомством цієї Договірної сторони.

До уваги заявників: якщо в міжнародній заявці зазначаються такі Договірні сторони, як Болгарія, Гана, Ісландія, Румунія або Сербія, заявник повинен зазначити в графі 6 бланка заявки особу автора.

Графа 7: Кількість промислових зразків, зображень і/або натурних зразків (NUMBER OF INDUSTRIAL DESIGN(S), REPRODUCTION(S) AND/OR SPECIMEN(S))

У графі 7 бланка міжнародної заявки має бути зазначено загальну кількість промислових зразків, включених до міжнародної заявки, яка не повинна перевищувати 100 промислових зразків; загальну кількість зображень, чорно-білих і кольорових; загальну кількість аркушів формату А4, які містять зображення; і загальну кількість натурних зразків, якщо такі є.

Графа 8: Вироби, які складають промисловий зразок або стосовно яких він має використовуватися (PRODUCTS WHICH CONSTITUTE THE INDUSTRIAL DESIGN OR IN RELATION TO WHICH IT IS TO BE USED)

У графі 8 надається таблиця, у якій заявник повинен показати, з чого складаються промислові зразки. Таке зазначення має розглядатися по-

різному, залежно від того, стосується воно двохвимірною чи трьохвимірною зразка:

- якщо промисловий зразок являє собою виріб, має бути зазначена його звичайна родова назва, наприклад, “стілець”;
- якщо промисловий зразок являє собою декоративний елемент, має бути зазначений той виріб, стосовно якого він має використовуватися, наприклад: “рисунок для посуду” або “рисунок для тканин”.

Зазначаючи вироби, які складають промисловий зразок або стосовно яких він має використовуватися, заявники повинні застосовувати чітке формулювання Локарнської класифікації. Такі зазначення повинні бути надані для кожного промислового зразка в нумераційному порядку.

Заявник може також зазначити (єдиний) клас, до якого належать промислові зразки. У випадку наявності кількох промислових зразків, включених до тієї самої міжнародної заявки, усі ці зразки повинні належати до цього самого класу Локарнської класифікації.

До уваги заявників: заявникам слід дотримуватися вимоги єдності промислового зразка, зазначаючи Договірні сторони, які зробили відповідну заяву, якою вони вимагають, щоб усі промислові зразки, які містяться в міжнародній заявці, задовольняли вимогу єдності зразка. На сьогодні такими Договірними сторонами є **Естонія, Киргизстан, Румунія, Сінгапур та Сирійська Арабська Республіка**.

У разі, якщо цього не буде зроблено, Відомства цих Договірних сторін, якщо вони зазначені в міжнародній заявці згідно з Актом 1999 року, можуть відмовити в наданні охорони промисловим зразкам згідно з їхнім законодавством через відсутність єдності промислового зразка.

Графа 9: Опис (DESCRIPTION)

Опис промислових зразків є обов'язковим елементом, який може бути включений до міжнародної заявки. Проте короткий опис вимагається, якщо заявником згідно з актом 1999 року зазначаються такі Договірні сторони, як Румунія або Сирійська Арабська Республіка.

Опис не повинен розкривати технічні ознаки роботи промислового зразка або його можливого використання. В описі мають бути описані лише характерні ознаки, які містяться в зображенні. У разі, якщо опис перевищує 100 слів, має сплачуватися додаткове мито в сумі два швейцарські франки за слово.

Графа 10: Зазначені Договірні сторони (DESIGNATED CONTRACTING PARTIES)

У графі 10 заявник повинен, зробивши позначку у відповідній клітинці, зазначити кожну Договірну сторону, у якій він має намір отримати охорону. Кожна зазначена Договірна сторона може бути пов'язана Актом 1999 року і/або Актом 1960 року.

Акт, що застосовується до зазначеної Договірної сторони, залежить від Акта (Актів) яким(-ми) пов'язані, з одного боку, Договірна сторона заявника і, з другого боку, ця зазначена Договірна сторона.

Слід нагадати, що Україна як Договірна сторона вітчизняного заявника пов'язана з Гаазькою угодою двома актами – Актом 1999 року й Актом 1960 року.

Принципи, що застосовуються під час визначення того, який Акт є застосованим щодо зазначення тієї чи іншої Договірної сторони та якими Актами слід керуватися заявникам, можуть бути узагальнені таким чином.

У разі, якщо є лише один спільний Акт між двома Договірними сторонами, що розглядаються, саме цей Акт регулює зазначення цієї Договірної сторони. Наприклад, якщо заявник походить з Договірної сторони, пов'язаної одночасно Актами 1999 і 1960 років (як у випадку з вітчизняним заявником), і зазначає Договірну сторону, пов'язану виключно Актом 1960 року, таке зазначення регулюється єдиним спільним Актом (Актом 1960 року);

У разі, якщо обидві Договірні сторони, які розглядаються, пов'язані більш ніж одним спільним Актом, саме останній за часом прийняття Акт застосовується стосовно зазначеної Договірної сторони. Наприклад, якщо заявник походить з Договірної сторони, пов'язаної одночасно Актами 1999 і 1960 років (як у випадку з вітчизняним заявником), і зазначає Договірну сторону, також пов'язану обома цими Актами, таке зазначення регулюється останнім Актом (Актом 1999 року).

Таке визначення має робитися на дату подання відповідної міжнародної заявки.

До уваги заявників: на відміну від Мадридської системи для міжнародної реєстрації знаків згідно з Гаазькою системою немає жодної можливості “більш пізнього зазначення”. Тому на момент подання міжнародної заявки заявник має зазначити всі ті Договірні сторони, у яких він має намір отримати охорону промислового зразка. Якщо пізніше виникає потреба поширити охорону на додаткові Договірні сторони, це можна зробити лише шляхом подання нової міжнародної заявки.

Графа 11: Пріоритет (PRIORITY CLAIM)

Якщо заявник бажає та має право скористатися правом пріоритету попередньої заявки згідно зі статтею 4 Паризької конвенції, то він повинен, по-перше, відобразити це в графі 11 шляхом позначки у відповідній клітинці, незалежно від того, чи пріоритет стосується однієї поданої заявки, чи заявляється множинний пріоритет, і, по-друге, зазначити назву Відомства, до якого було подано найбільш ранню заявку, разом з номером цієї найбільш ранньої заявки (якщо він є), а також дату подання найбільш ранньої заявки в такому порядку: день, місяць, рік.

Якщо пріоритет заявляється на основі більш ніж однієї найбільш ранньої заявки і всі відповідні зазначення не можуть бути розміщені в межах наданого простору, то заявки з найбільш ранньою датою подання повинні бути зазначені в графі 11, а ті, що залишилися, повинні бути викладені на додатковому аркуші.

У разі, якщо найбільш раннє подання не стосується всіх промислових зразків, включених до міжнародної заявки, заявник має вибір – або зазначити ті зразки, для яких заявляється пріоритет, або ті, для яких не заявляється пріоритет, залежно від того, що є зручнішим. Таке зазначення необхідно зробити шляхом посилання на номери промислових зразків, про які йде мова. Якщо таке зазначення не робиться в цій частині графи 11, Міжнародне бюро вважатиме, що пріоритет стосується всіх промислових зразків.

До уваги заявників: Якщо заявник заявляє пріоритет найбільш ранньої заявки, копії документів цієї заявки, на якій ґрунтується пріоритет, не повинні включатися до складу міжнародної заявки, що надсилається до Міжнародного бюро. Міжнародне бюро обмежується лише підтвердженням тих необхідних деталей, які включені до бланка міжнародної заявки. Однак це не перешкоджає Відомству в разі необхідності просити власника в кожному конкретному випадку надати йому безпосередньо копію пріоритетного документа. Такий запит, наприклад, міг би бути зроблений у контексті відмови, якщо Відомство звертає увагу на те, що пріоритетний документ є необхідним для встановлення новизни внаслідок розкриття суті протягом періоду, на який поширюється заява про пріоритет.

Графа 12: Міжнародний виставковий пріоритет (INTERNATIONAL EXHIBITION PRIORITY)

Якщо заявник бажає та має право скористатися правом пріоритету промислового зразка, використаного в експонаті, показаному на офіційних або офіційно визнаних міжнародних виставках, проведених на території держави- учасниці Паризької конвенції, то він повинен зазначити це, зробивши позначку у відповідній клітинці в графі 12 бланка міжнародної заявки.

Крім того, у бланку заявки має зазначатися місце, де відбувалася виставка, назва виставки, дата, на яку виріб був уперше виставлений, і номер кожного промислового зразка, показаного на виставці.

Якщо заява не стосується всіх зразків, включених до міжнародної заявки, то заявник має вибір або зазначити ті зразки, для яких заявляється виставковий пріоритет, або ті, для яких пріоритет не заявляється, залежно від того, що є більш зручним. Якщо жоден промисловий зразок не зазначається, Міжнародне бюро вважає, що всі промислові зразки демонструвалися на цій виставці.

До уваги заявників: Міжнародне бюро не бере до уваги жодний заявлений пріоритет, який містить дату, яка є більш ранньою, ніж шість місяців з дати подання міжнародної заявки.

Графа 13: Публікація міжнародної заявки (PUBLICATION OF THE INTERNATIONAL REGISTRATION)

У цій графі заявником зазначаються відомості, які стосуються публікації міжнародної заявки.

Наприклад, якщо заявник бажає здійснити публікацію промислового зразка в кольорі, це має бути зазначено шляхом позначки в клітинці графи 13 бланка міжнародної заявки.

У випадку, якщо заявник просить здійснити негайну публікацію, він повинен зробити відповідну позначку у відповідній клітинці в графі 13. Проте слід мати на увазі, що в сповіщенні про “негайну” публікацію повинне в будь-якому випадку враховуватися час, необхідний Міжнародному бюро для здійснення відповідних технічних підготувань.

У разі, якщо заявник бажає й просить відстрочити публікацію міжнародної реєстрації, він повинен зробити позначку у відповідній клітинці в графі 13 бланка міжнародної заявки. У такому випадку затребуваний період відстрочки має бути зазначений у відповідній частині цієї графи в місяцях.

До уваги заявників:

- **Ісландія, Польща, Сінгапур, Болгарія та Україна** зробили заяву, відповідно до якої **відстрочення публікації** взагалі неможливе згідно з їхнім законодавством;
- **Данія** зробила заяву, відповідно до якої **період відстрочки** згідно з її законодавством **не може перевищувати шість місяців** з дати подання або, якщо заявляється пріоритет, з дати пріоритету;
- **Хорватія, Естонія, ОАРІ, Словенія та Сирійська Арабська Республіка** зробили заяву, відповідно до якої **період відстрочки** згідно з їхнім законодавством **не може перевищувати 12 місяців** з дати подання або, якщо заявляється пріоритет, з дати пріоритету.

Ці особливості деяких країн стосовно можливості здійснення відстрочки публікації та можливих періодів такої відстрочки заявники повинні обов'язково враховувати під час заповнення графи 13.

Графа 14: Підпис заявника або його представника (SIGNATURE BY THE APPLICANT OR HIS REPRESENTATIVE)

Бланк міжнародної заявки повинен бути підписаний самим заявником або його представником, якщо такий є.

Підпис має бути рукописним, надрукованим або проштампованим; його можна замінити прикладанням печатки. У будь-якому випадку ім'я того, хто поставив підпис, має бути зазначене окремо.

У позиції "Name of the person to contact, if necessary" для заявника може бути корисним зазначити ім'я особи для контактування. Це може бути доцільним якщо міжнародна заявка подається від імені юридичної особи.

У графі 14 заявник може також зазначити номер телефону та електронну адресу. Надані номери та адреси електронної пошти повинні належати тій особі, з ким Міжнародне Бюро зможе контактувати, якщо буде необхідно зв'язатися із заявником.

Графа 15: Відомство, що подає заяву (якщо це застосовується) (OFFICE PRESENTING THE REQUEST (if applicable))

У зв'язку з тим, що заявки на міжнародну реєстрацію промислових зразків від вітчизняних заявників, як уже було зазначено раніше, подаються заявниками (або їх представниками) безпосередньо до Міжнародного бюро ВОІВ, без посередництва національного Відомства України, тобто, без залучення Укрпатенту, графа 15 заповненню не підлягає.

3.1. Аркуш “Сплата мита” та “Аркуш для розрахунку мита”

Кожний бланк міжнародної заявки DM/1 містить у своєму складі аркуші “Сплата мита” (“Payment of fees”) та “Аркуш для розрахунку мита” (“Fee Calculation Sheet”).

При цьому аркуш “Сплата мита” (Payment of fees) є невід’ємною частиною бланка міжнародної заявки, а “Аркуш для розрахунку мита” надається Міжнародним бюро саме для зручності користувачів.

Як уже зазначалося раніше, мито може бути сплачене заявником до Міжнародного бюро декількома шляхами, а саме: шляхом внесення в дебет на поточний рахунок у Міжнародному бюро; шляхом сплати на швейцарський поштовий чековий рахунок або будь-який з визначених банківських рахунків Міжнародного бюро; банківським чеком або шляхом сплати готівкою в Міжнародному бюро.

У разі, якщо заявник стягує необхідну суму мита з поточного рахунку, відкритого в Міжнародному бюро, то в позиції 1 аркушу “Сплата мита” заявникові необхідно зазначити дозвіл на стягнення необхідної суми з рахунку, відкритого в Міжнародному бюро, а також ім’я власника рахунку, номер рахунку й особу сторони, яка дає дозвіл, або суму мита, що підлягає сплаті, спосіб, яким здійснюється платіж, та ідентифікацію сторони, яка здійснює платіж.

У позиції 2 аркушу “Сплата мита” зазначається спосіб платежу, яким скористався заявник під час сплати мита за подання міжнародної заявки, та зазначаються відповідні реквізити для здійснення того чи іншого способу платежу.

Слід мати на увазі, що під час сплати мита на стадії подання міжнародної заявки потрібно зазначати призначення платежу разом з інформацією, яка дозволяє ідентифікувати заявку, найменування заявника та промисловий зразок, до якого відноситься платіж.

ЗАВЕРШЕННЯ

Під час складання цього посібника авторами були використані такі джерела інформації: Гаазький та Женевський Акт Гаазької угоди, Загальні правила до Акта 1999 та Акта 1960 Гаазької угоди про міжнародну реєстрацію промислових зразків (Common Regulations under the 1999 Act and the 1960 Act of the Hague Agreement Concerning the International Registration of Industrial Designs), Адміністративні інструкції для застосування Гаазької угоди про міжнародну реєстрацію промислових зразків (Administrative Instructions for the Application of the Hague Agreement Concerning the International Registration of Industrial Designs), Посібник до Гаазької угоди про міжнародну реєстрацію промислових зразків (Guide to the international registration of industrial designs under the Hague Agreement).

Практичний посібник, що пропонується, не претендує на всеосяжне охоплення специфіки міжнародної реєстрації промислових зразків за Гаазькою угодою й спрямований на висвітлення тільки тих основних моментів, які допомогли б заявнику з'ясувати суть процедури міжнародної реєстрації промислових зразків за Гаазькою угодою та скористатися цим для практичного застосування під час подання міжнародної заявки до Міжнародного бюро ВОІВ.

Повна детальна інформація стосовно системи міжнародної реєстрації промислових зразків доступна на веб-сайті ВОІВ за адресою <http://www.wipo.int/hague/en/>.

Окрім загальної інформації, цей сайт включає:

- повні тексти Акта 1999 року та Акта 1960 року, Спільних правил та Адміністративних інструкцій,
- перелік Договірних сторін разом із зазначенням відповідних дат, на які вони стали пов'язані угодами;
- офіційні та неофіційні бланки, підготовлені Міжнародним бюро у MS Word та Adobe PDF версіях;
- розміри мита, включаючи розміри індивідуального мита;
- таблицю для розрахунку мита (включаючи індивідуальні мита), яке належить сплатити у зв'язку з міжнародною заявкою та продовженням міжнародної реєстрації;
- інформаційні зауваження Міжнародного Бюро (наприклад, стосовно нових приєднань або змін до Правил) тощо.

До того ж на веб-сайті ВОІВ за вказаною вище адресою опублікований (англійською мовою) Посібник до Гаазької угоди про міжнародну реєстрацію промислових зразків (Guide to the international registration of industrial designs under the Hague Agreement, далі – Посібник), у якому висвітлені детальні умови щодо складання та подання заявки на одержання охорони промислового зразка в іноземних державах за Гаазькою угодою. Зазначений Посібник складається з 3 частин – А, В і С. Частина А є стислим загальним вступом до Гаазької системи. Вона також включає роз'яснення, як держава або міжурядова організація може стати членом Гаазького союзу, та виклад короткого змісту різних заяв та повідомлень, які можуть бути подані згідно з Гаазькою системою. У Частині В розглядаються міжнародні процедури, а саме процедура міжнародної реєстрації та інші процедури, необхідні для реєстрації подій, які можуть мати вплив на міжнародну реєстрацію (таких, як зміна в приналежності права власності, відмова в наданні охорони тощо). Частина С містить повні тексти двох Актів, Загальних правил та Адміністративних інструкцій.

І на завершення звертаємо увагу всіх вітчизняних заявників, які зацікавлені в набутті правової охорони своїх промислових зразків в іноземних державах за Гаазькою угодою, на інформацію, що розміщена на веб-сайті Державного департаменту інтелектуальної власності за адресою <http://www.sdip.gov.ua/> та веб-сайті Укрпатенту за адресою <http://www.ukrpatent.org/>. За цими адресами на сторінці “Об’єкти промислової власності” в розділі “Промислові зразки” розміщений розділ “Як оформити заявку на міжнародну реєстрацію промислових зразків за Гаазькою угодою”, що містить неофіційний переклад українською мовою офіційного бланка міжнародної заявки DM/1 та Пояснювальних нотаток до офіційного бланка міжнародної заявки DM/1.

Додаток 1

DM/1(E)

HAGUE AGREEMENT

CONCERNING THE INTERNATIONAL REGISTRATION OF INDUSTRIAL DESIGNS

APPLICATION FOR INTERNATIONAL REGISTRATION

IMPORTANT

1. The international application may contain **several industrial designs (but may not exceed 100)**. However, all the industrial designs and/or products in relation to which such designs are to be used must belong to the **same class** of the International (Locarno) Classification. The list of classes and subclasses of the Locarno Classification together with Explanatory Notes is available on the following website: <http://www.wipo.int/classifications/nivilo/>.
2. Photographs and other graphic representations of the industrial designs should be pasted or printed directly onto a separate sheet of A4 paper, white and opaque, in compliance with the instructions made available on document DM/Linf.
3. A **Fee Calculator** is available on the WIPO website: <http://www.wipo.int/hague/en/fees/calculator.jsp>.

This cover page must not be sent to the International Bureau.

World Intellectual Property Organization
34, chemin des Colombettes, P.O. Box 18,
1211 Geneva 20, Switzerland
Tel.: (41-22) 338 9111

Fax (International Designs Registry): (41) 22 740 14 29
e-mail: intreg.mail@wipo.int - Internet: <http://www.wipo.int>

DM/1(E)

APPLICATION FOR INTERNATIONAL REGISTRATION

<p style="text-align: center; margin: 0;"><u>For use by the applicant</u></p> <p>This international application contains the following number of continuation sheets</p> <p>.....</p> <p>Reference:</p>	<p style="text-align: center; margin: 0;"><u>For use by the International Bureau</u></p> <p>Registration No.:</p> <p>Filing date: Color ☐</p>
---	--

1 APPLICANT

(a) Name:

(b) Address:

.....

(c) Telephone: Fax:

E-mail address:

☐ If there are several applicants, check box and use a continuation sheet, giving the above required information for each applicant

2 ADDRESS FOR CORRESPONDENCE

(where there are **several applicants** with different addresses and no representative is appointed, an address for correspondence should be indicated. Where no such address has been indicated, the address of the person named above shall be treated as the address for correspondence. If there is **only one applicant** and no representative is appointed, this item should be completed only if the address for correspondence is different from the address given in item 1(b))

Address for correspondence:

.....

3 ENTITLEMENT TO FILE

(With respect to each of the entitlement criteria (a) to (d) below, indicate the corresponding Contracting Party or Parties. If any item is not applicable, write "None". A list of the Contracting Parties bound by the 1999 Act and/or the 1960 Act is attached to the present form. Under item (d), only a Contracting Party bound by the **1999 Act** may be indicated. Where entitlement is derived from a connection with a Contracting Party that is a member State of an intergovernmental organization (European Union or African Intellectual Property Organization (OAPI)), both that member State and that intergovernmental organization should be indicated (such as "France, European Union") with respect to any of the corresponding criteria; where entitlement is derived from a connection with a member State of an intergovernmental organization that is not a Contracting Party, only that intergovernmental organization should be indicated.)

(a) Nationality:

(b) Domicile:

(c) Real and effective industrial or commercial establishment:

(d) Habitual residence:

☐ If there are several applicants, check box and use a continuation sheet, giving the above required information for each applicant

4 APPLICANT'S CONTRACTING PARTY (where the 1999 Act applies)

(indicate the Contracting Party or one of the Contracting Parties, bound by the **1999 Act** and mentioned in item 3, that is to be considered as the applicant's Contracting Party.)

Applicant's Contracting Party:

☐ If there are several applicants, check box and use a continuation sheet, giving the above required information for each applicant

E-mail address:

☐ a power of attorney is attached to the present form

(b) Address

(d) Total number of specimens (if any):

Class to which the industrial design(s) belong(s):

[illegible]

☐ If the space provided is not sufficient, check this box and use a continuation sheet

9**DESCRIPTION**

(A brief description is required if Romania or the Syrian Arab Republic is designated)

(Only the characteristic features that appear in a reproduction should be described. The description should not disclose technical features of the operation of the industrial design or its possible utilization. If the description exceeds 100 words, an additional fee of 2 Swiss francs per word exceeding 100, shall be payable)

.....

.....

.....

.....

.....

☐ If the space provided is not sufficient, check this box and use a continuation sheet

10**DESIGNATED CONTRACTING PARTIES**

Indicate, by ticking the appropriate box, each Contracting Party where protection is sought. The designated Contracting Party must be bound by an Act – the 1999 Act and/or the 1960 Act – to which one of the Contracting Parties indicated in item 3 is also bound (a list of Contracting Parties is annexed to the present form)

☐ AL Albania	☐ EG Egypt	☐ KP Democratic People's Republic of Korea	☐ NE Niger
☐ AM Armenia	☐ EM European Union	☐ LI Liechtenstein	☐ OA African Intellectual Property Organization
☐ BA Bosnia and Herzegovina	☐ ES Spain	☐ LT Lithuania	☐ OM Oman
☐ BG Bulgaria	☐ FR France	☐ LV Latvia	☐ PL Poland
☐ BJ Benin	☐ GA Gabon	☐ MA Morocco	☐ RO Romania
☐ BW Botswana	☐ GE Georgia	☐ MC Monaco	☐ RS Serbia
☐ BX Benelux	☐ GH Ghana	☐ MD Republic of Moldova	☐ SI Slovenia
☐ BZ Belize	☐ GR Greece	☐ ME Montenegro	☐ SG Singapore
☐ CH Switzerland	☐ HR Croatia	☐ MK The former Yugoslav Republic of Macedonia	☐ SN Senegal
☐ CI Côte d'Ivoire	☐ HU Hungary	☐ ML Mali	☐ SR Suriname
☐ DE Germany	☐ IS Iceland	☐ MN Mongolia	☐ ST Sao Tome and Principe
☐ DK Denmark	☐ IT Italy	☐ NA Namibia	☐ SY Syrian Arab Republic
☐ EE Estonia	☐ KG Kyrgyzstan		☐ TR Turkey
			☐ UA Ukraine

¹ **Bulgaria** has made a declaration under Article 14(3)(a) of the 1999 Act, to the effect that where Bulgaria is the **applicant's Contracting Party**, the designation of Bulgaria in an international application shall have no effect. Therefore, if Bulgaria is indicated as the applicant's Contracting Party in item 4, that Contracting Party should not be designated herein. If designated, the designation shall be disregarded.

² If **Ghana** and/or **Iceland** is/are designated, it is compulsory to indicate, in item 6, the identity of the creator. The latter declares that he believes himself to be the creator of the industrial design. Where the person identified as the creator is a person other than the applicant, it is hereby stated that the present international application has been assigned by the creator to the applicant.

11

PRIORITY CLAIM (optional)

☐ If the space provided is not sufficient, check this box and use a continuation sheet.

☐ The applicant claims the priority of the earlier filing mentioned below.

Indicate the number of each industrial design for which the priority is, or is not claimed. If no industrial design is indicated, it will be understood that the priority claim relates to all industrial designs included in the present application.

☐ Priority **is claimed** for the designs indicated below or ☐ Priority **is not claimed** for the designs indicated below.

Office of earlier filing	No. of earlier filing (if available)	Date of earlier filing (dd/mm/yyyy)	No. of the industrial design(s)
.....
.....
.....
.....
.....

12

INTERNATIONAL EXHIBITION (optional)

☐ If the space provided is not sufficient, check this box and use a continuation sheet.

☐ The applicant claims that one or more designs were shown at an official, or officially recognized, international exhibition.

(a) Place where exhibition was held:

(b) Name of the exhibition:

(c) Date on which product(s) was (were) first exhibited:

(d) Number of each industrial design shown, or not shown, at the exhibition concerned (if no industrial design is indicated, it will be understood that all industrial designs were shown at the above indicated exhibition):

☐ The industrial designs indicated below were **shown** at the exhibition concerned or ☐ The industrial designs indicated below were **not shown** at the exhibition concerned.

13

PUBLICATION OF THE INTERNATIONAL REGISTRATION

(a) If the reproductions, or some of the reproductions, are in color, they will be published in color.

☐ If the applicant requests the publication of the reproductions **in black and white** despite the fact that they are presented in color, check this box.

(b) Timing of publication (publication will take place six months after the date of the international registration, unless the applicant requests one of the options below):

(i) The applicant requests the immediate publication of the international registration ☐

(ii) The applicant requests a deferment of publication ☐

• Period of deferment requested (in months)

Warning

The period of deferment of publication cannot exceed 30 months counted from the date of the international application, or if priority is claimed, from the priority date. However:

- if **Iceland, Poland or Singapore** is designated, or if **Bulgaria or Ukraine** is designated under the 1999 Act, the applicant may NOT request deferment of publication;
- if **Denmark** is designated, the period of deferment cannot exceed **6 months**;
- if a Contracting Party is designated under the **1960 Act**, or if **Croatia, Estonia, OAPI, Slovenia or the Syrian Arab Republic** is designated, the period of deferment cannot exceed **12 months**.

14

SIGNATURE BY THE APPLICANT OR HIS REPRESENTATIVE

ApplicantRepresentative of the applicant

Name:

Name:

Signature and/or seal:

Signature and/or seal:

Date of signature (dd.mm/yyyy):

Date of signature (dd.mm/yyyy):

Name of the person to contact, if necessary:

Telephone: E-mail address:

15

OFFICE PRESENTING THE REQUEST (if applicable)

Name of the Office:

Date of receipt of the international application by the Office:

Signature and/or seal of the Office:

PAYMENT OF FEES

☐ The applicant has requested a deferment in publication (item 13(b)(ii)) and wishes to pay the publication fees at a later date but not later than three months before the period of deferment expires.

1. INSTRUCTION TO DEBIT FROM A CURRENT ACCOUNT (if this box is completed, it is not necessary to complete items 2 and 3 below)

The International Bureau is hereby instructed to debit the required amount of fees from the following current account opened with the International Bureau:

Holder of the account: Account number

Identity of the party giving the instruction:

2. METHOD OF PAYMENT

Identity of the party effecting the payment:

Payment received and acknowledged by WIPO

☐

WIPO receipt number

Payment made to WIPO bank account
IBAN No. CH51 0483 5048 7080 8100 0
Credit Suisse, CH-1211 Geneva 70
Swift/BIC: CRESCHZZ80A

☐

Payment identification

dd/mm/yyyy

Payment made to WIPO postal account
IBAN No. CH03 0900 0000 1200 5000 8
Swift/BIC: POFICHBE

☐

Payment identification

dd/mm/yyyy

GRAND TOTAL IN SWISS FRANCS

(see note 3 on cover page or use the fee calculation sheet attached herewith)

FEE CALCULATION SHEET

This sheet is provided for the convenience of users.
It is not necessary to complete it if the fee calculator has been used.

3. AMOUNT OF FEES (see Fee Calculator: www.wipo.int/hague_feecalc)	
(a) Basic fees*	
for one design	397 --
for each additional design	
19 Swiss francs × designs in addition to the first	
(b) Designation fees	
(i) Standard designation fees* (payable only for Contracting Parties designated under the 1999 or 1960 Act and for which an individual designation fee is not payable)	
There are three levels of standard designation fees. Please consult the list of Contracting Parties annexed to the present form to identify the levels applicable to the respective Contracting Parties.	
Level 1:	
for first design	
42 Swiss francs × Contracting Parties	
for each additional design	
2 Swiss francs × designs in addition to the first × Contracting Parties	
Level 2:	
for first design	
60 Swiss francs × Contracting Parties	
for each additional design	
20 Swiss francs × designs in addition to the first × Contracting Parties	
Level 3:	
for first design	
90 Swiss francs × Contracting Parties	
for each additional design	
50 Swiss francs × designs in addition to the first × Contracting Parties	
(ii) Individual designation fee (payable only for the following Contracting Parties)	
Bulgaria:	124 Swiss francs for first design + 60 Swiss francs × designs in addition to the first
European Union:	103 Swiss francs for first design + 103 Swiss francs × designs in addition to the first
Hungary:	103 Swiss francs for first design + 24 Swiss francs × designs in addition to the first
Kyrgyzstan:	156 Swiss francs for first design + 78 Swiss francs × designs in addition to the first
OAPI:	124 Swiss francs for a single design / 186 Swiss francs for a multiple deposit (more than one design)
Republic of Moldova:	106 Swiss francs for first design + 11 Swiss francs × designs in addition to the first
(c) Publication fees*	
(i) Fee per reproductions	
17 Swiss francs × reproductions	
(ii) Fee per page on which reproductions are presented	
150 Swiss francs × page(s) in addition to the first	
(d) Additional fee where the description exceeds 100 words*	
2 Swiss francs × words exceeding 100	
GRAND TOTAL (SWISS FRANCS)	

* For international applications filed by applicants whose sole entitlement is a connection with a Least Developed Country, in accordance with the list established by the United Nations (www.wipo.int/ldc/en/country), these fees are reduced to 10% of the prescribed amounts. For the exact applicable amounts, see the Fee Calculator: www.wipo.int/hague_feecalc or www.wipo.int/hague/en/fees/sched.htm.
DM/1(E) – January 2010

CONTRACTING PARTIES OF THE HAGUE AGREEMENT

(In respect of each Contracting Party, the table below provides indications of the Act or Acts binding that Contracting Party and further indicates what kind of designation fee is payable for the designation of that Contracting Party⁷)

Contracting Parties of the Hague Agreement		Acts of the Hague Agreement	
		1999 Act	1960 Act
(AL)	Albania	1	1
(AM)	Armenia	1	
(BA)	Bosnia and Herzegovina	1	
(BG)	Bulgaria	1F	1F
(BJ)	Benin		1
(BW)	Botswana	1	
(BX)	Benelux		1
(BZ)	Belize		1
(CH)	Switzerland	2	2
(CI)	Côte d'Ivoire		1
(DE)	Germany		1
(DK)	Denmark	2	
(EE)	Estonia	2	
(EG)	Egypt	1	
(EM)	European Union	1F	
(ES)	Spain	3	
(FR)	France	1	1
(GA)	Gabon		1
(GE)	Georgia	2	2
(GH)	Ghana	3	
(GR)	Greece		1
(HR)	Croatia	2	2
(HU)	Hungary	1F	1F
(IS)	Iceland	3	
(IT)	Italy		1
(KG)	Kyrgyzstan	1F	1F
(KP)	Democratic People's Republic of Korea		3
(LI)	Liechtenstein	1	1
(LT)	Lithuania	3	
(LV)	Latvia	2	
(MA)	Morocco		2
(MC)	Monaco		1
(MD)	Republic of Moldova	1F	1F
(ME)	Montenegro		1
(MK)	The former Yugoslav Republic of Macedonia	1	1
(ML)	Mali		1
(MN)	Mongolia	1	1
(NA)	Namibia	1	
(NE)	Niger		1
(OA)	African Intellectual Property Organization (OAPI)	1F	
(OM)	Oman	1	
(PL)	Poland	2	
(RO)	Romania	3	3
(ST)	Sao Tome and Principe	1	
(RS)	Serbia	3	3
(SG)	Singapore	1	
(SI)	Slovenia	1	1
(SN)	Senegal		1
(SR)	Suriname		1
(SY)	Syrian Arab Republic	3	
(TR)	Turkey	1	
(UA)	Ukraine	2	2

⁷ A numeral (1, 2 or 3) indicates the applicable level of standard designation fee and the letters "F" indicate that individual designation fees are applicable (the amounts of all these fees are indicated in the Fee Calculation Sheet). Where no indication (numeral or letters) appears, this means that the Contracting Party is not bound by the Act at hand.

Додаток 2

ПЕРЕЛІК РОЗМІРІВ МИТА

(набув чинності з 01.01.2010)

1.	Основне мито:	Швейцарські франки
1.1	за один промисловий зразок	397
1.2	за кожний додатковий промисловий зразок, включений в ту саму міжнародну заявку	19
2.	Мито за публікацію:	
2.1	за кожне зображення, що публікується чорно-білим	12
2.2	за кожне зображення, що публікується в кольорі	75
2.3	за кожен сторінку, додатково до першої, на якій показано одне чи більше зображень (якщо зображення представлені на папері)	150
3.	Додаткове мито, якщо обсяг опису перевищує 100 слів – за кожне слово понад 100	2
4.	Звичайне мито за зазначення*:	
4.1	Коли застосовується рівень один:	
4.1.1	за один промисловий зразок	42
4.1.2	за кожний додатковий промисловий зразок, включений в ту саму міжнародну заявку	2
4.2	Коли застосовується другий рівень*:	
4.2.1	За один промисловий зразок	60
4.2.2	За кожний додатковий промисловий зразок, включений в ту саму міжнародну заявку	20
4.3	Коли застосовується третій рівень**:	
4.3.1	За один промисловий зразок	90
4.3.2	За кожний додатковий промисловий зразок, включений в ту саму міжнародну заявку	50

5.	Індивідуальне мито за зазначення (сума індивідуального мита за зазначення встановлюється кожною зацікавленою Договірною стороною):	
5.1	Африканська регіональна організація інтелектуальної власності (ОА):	
	за один промисловий промисловий зразок	124
	за декілька промислових зразків, включених в ту саму міжнародну заявку	186
5.2	Болгарія (BG):	
	за один промисловий зразок	124
	за кожний додатковий промисловий зразок, включений в ту саму міжнародну заявку	66
5.3	Європейський Союз (ЕМ):	
	за кожний промисловий зразок	103
5.4	Угорщина ((HU):	
	за один промисловий зразок	103
	за кожний додатковий промисловий зразок, включений в ту саму міжнародну заявку	24
5.5	Киргизстан (KG):	
	за один промисловий зразок	156
	за кожний додатковий промисловий зразок, включений в ту саму міжнародну заявку	78
5.6	Республіка Молдова (MD):	
	за один промисловий зразок	106
	за кожний додатковий промисловий зразок, включений в ту саму міжнародну заявку	11

За останніми наявними на веб-сайті ВОІВ даними (станом на 01.03.2010) застосовуються наступні рівні звичайного мита під час зазначення тієї чи іншої Договірної сторони, а саме:

- **рівень другий** застосовується під час зазначення Естонії, Хорватії, Швейцарії, Марокко та України;
- **рівень третій** застосовується під час зазначення Корейської Народно-Демократичної Республіки, Ісландії, Сербії, Румунії та Іспанії.
- **Перший рівень** звичайного мита за зазначення застосовується по відношенню до усіх інших Договірних сторін Гаазької угоди.

Навчальне видання

Бованенко Т.В., Бованенко О.В.

Набуття правової охорони на промислові зразки за Гаазькою угодою
про міжнародну реєстрацію промислових зразків.
Практичний посібник.

Дизайн обкладинки Р. Шкульков
Верстка О. Смовженко

Підп. до друку 9.11.2010. Формат 64х70/8. Папір офс.
Гарнітура Тип Таймс. Друк цифровий. Ум.-друк. арк. 7,98
Тираж 500 прим. Зам. 09-83

Надруковано ТОВ «Альфа-ПК».
Посвідчення про внесення суб'єкта видавничої справи до державного реєстру
видавців, виготівників і розповсюджувачів видавничої продукції
серія ДК №1806 від 25.05.2004р.
01034, м. Київ, вул. Малопідвальна 21/8. тел. 270-73-54.
